

Finnish
Spiritual Food In Due Season
65-0718E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hengellistä ruokaa oikealla ajalla

Jeffersonville, Indiana, USA

18.7.1965, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Nyt, älkää rukoilko itsenne puolesta, rukoilkaa hänen puolestaan, jonka päällä kätenne ovat, koska he rukoilevat teidän puolestanne. Rukoilkaamme nyt yhdessä, ja älköön tässä rakennuksessa olko yhtään heikkoa henkilöä. Miksi me odottaisimme pidempään, kallis veljeni ja sisareni, täällä Se on. Pyhä Henki, Jumala, juuri täällä, juuri se, mistä me olemme puhuneet.

²²² Rakas Jeesus, me tunnistamme Sinun Läsnäolosi. Sinä toit tuon pienen lapsen takaisin elämään, eräänä päivänä, sen jälkeen kun se oli kuollut, uskon rukouksella. Rakas Jumala, täällä on monia joita emme voineet ottaa, aika on kulunut, mutta heillä on kätensä toistensa päällä. No ovat uskovaisia. Me olemme istumassa Herran Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa, joka on noussut ylös kuolleista, sama eilen, tänään ja ikuisesti.

²²³ Saatana, sinä olet voitettu! Jeesus Kristus voitti sinut! Hän nousi ylös kuolleista ja seisoo keskuudessamme tänä iltana vahvistaen tämän viimeisen päivän Sanoman. Tule ulos näistä ihmisistä! Jätä heidät, Jeesuksen Kristuksen Nimessä! “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet”, ja sinut on ajettu ulos! Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jätä tämä seurakunta!

²²⁴ Jokainen teistä nyt joka vastaanottaa parantumisensa, nouskoon seisomaan. Jokainen joka vastaanottaa parantumisen, nouskoon seisomaan. Kohottakaa nyt kätenne ja ylistäkää Häntä.

“Minä nyt vastaanotan parantumiseni.” Sanokaa se Jumalalle. “Minä vastaanotan parantumiseni nyt. [Seurakunta sanoo: “Minä vastaanotan parantumiseni.”] Sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti, Kristus. [“Sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti, Kristus.”] Minä nyt uskon Sinua. [“Minä nyt uskon Sinua.”] Auta Sinä minun epäuskoani. [“Auta Sinä minun epäuskoani.”]” Aamen. [“Aamen.”]

Ylistän Häntä, ylistän Häntä,

Ylistäkää syntisten puolesta tapettua Karitsaa;

Antakaa Hänelle kunnia kaikki te ihmiset,

Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.

²²⁵ Ettekö te rakastakin Häntä? [“Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ylistäkääme Häntä silloin. Jokainen, kätenne kohotettuina, antakaa Hänelle ylistys, veljen tullessa tänne päättämään kokouksen.

Hengellistä ruokaa oikealla ajalla

¹ *Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk’ mahdollista on, usko se vaan.*

Nyt tällä tavalla:

*Nyt minä uskon, nyt minä uskon,
Kaikk’ mahdollista on, nyt minä uskon;
Nyt minä uskon, nyt minä uskon,
Kaikk’ mahdollista on, nyt minä uskon.*

Jääkääme seisomaan nyt, päämme kumarrettuina.

Herra, älköön tämä olko vain laulu, vaan että sydämme syvyydestä laulamme: “Nyt minä uskon!” Opetuslapset sanoivat erään kerran, sen jälkeen kun Jeesus oli tehnyt niin monia mahtavia tekoja, he sanoivat: “Herra, nyt me uskomme.”

Jeesus sanoi: “Nytkö te uskotte?”

² He sanoivat: “Me uskomme, että Sinä tiedät kaikki asiat etkä tarvitse, että kukaan ihminen opettaa Sinua.” Niinpä Isä, tänä iltana me käsitämme, että Sinä et tarvitse meidän opetustamme, vaan me Sinun. Niinpä me rukoilemme, että Sinä opettaisit meille kuinka rukoilla, kuinka elää ja kuinka uskoa. Suo se, Herra, tänä iltana tämän kokouksen kuluessa. Jos meiltä puuttuu mitä tahansa, anna se meille, Herra. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

³ Tiedän, että monet teistä seisovat jälleen tänä iltana. Ja ulkopuolella tapasin ryhmiä, jotka sanoivat, etteivät voineet päästä sisälle, ja he kuuntelevat radiostaan autoissansa. Ja me yritämme tehdä tämän nyt tänä sunnuntai-iltana niin nopeasti kuin voimme, jotta voimme rukoilla sairaiden puolesta. Meillä tulee olemaan rukousjono, jos vain voimme saada sen muodostetuksi tänne. Mutta me olemme vihkineet tämän kokouksen tänä iltana sairaiden puolesta rukoilemiselle.

⁴ Ja haluan, että te tulette rakennetuiksi näissä... Jumalan Pyhistä ilmoituksista, uskossa, tämän hetken uskossa. Usko! Tullaan tarvitsemaan enemmän uskoa kuin milloinkaan mikään ajanjakson aikana, sillä tämän täytyy olla ylöstempaava usko, tulla otetuksi ylös. Ja niin me haluamme teidän uskovan tänä iltana kaiken sen mitä olette kuulleet ja nähneet, sen Sanan, jonka olette kuulleet saarnattavan, ja ne merkit ja ihmeet, joita olette nähneet tehtävän. Me haluamme teidän kokoavan sen kaiken yhteen sydämissänne ja harkitsevan onko kyseessä Jumala vai ei.

⁵ Aivan niin kuin Elia aikoinaan sanoi: “Jos Jumala on Jumala, silloin palvelkaa Häntä.” Ja jos Jeesus on kristitylle kaikkien asioiden keskipiste, silloin uskon, että meidän tulisi päästää irti kaikesta muusta ja riippua kiinni Hänessä. Muistakaa: Hän on Keskipiste. Hän on Pohjantähti. Hän on Lopullinen. Hän on Absoluutti. Ja jos Hän on Pohjantähti... On olemassa vain yksi asia, joka osoittaa Pohjantähteen, ja se on teidän kompassinne, jonka mukaan te purjehditte. Ja se Kompassi, jonka mukaan minä yritän purjehtia, on Sana, ja Sana osoittaa aina Häneen.

⁶ Ja meistä tuntuu kuin olisimme menossa suuren ahdistuksen ja koettelemusten ajan lävitse. On hämmennyksen aika ja ahdistus kansojen välillä, ja kaikenlaisia asioita tapahtuu, ja joskus joudun sen valtaan aivan kuin minä... Kaikkialle minne katson, on aivan kuin olisin veneessä merellä. Ja minulle on annettu vastuu tuosta Veneestä. Kuinka minä tulen selviytymään siitä? Ja tässä tulee yksi vaahtopää, sata kertaa suurempi kuin minun veneeni. Mutta me tulemme selviytymään niistä kaikista, joka ainoasta. Me olemme enemmän kuin voittajia Hänen kauttansa. Kapteeni, Ylipäällikkö, pitää kiinni köydestä veneen keulassa ja Hän tulee viemään sen lävitse. Me ylitämme joka ainoan vaahtopään.

⁷ Nyt tänä iltana me pidämme kiirettä ja päästämme teidät lähtemään ajoissa. Me arvostamme niitä pitkiä matkoja, joita olette ajaneet, ja niin edespäin, ja kuinka teidän täytyy ajaa, ja niitä uhrauksia, joita teidän täytyy tehdä. Ja nähdessäni sen, minusta tuntuu siltä kuin haluaisin vain seistä ja jatkaa puhumista ja tehdä kaiken mitä vain voin auttaakseni teitä. Mutta ollessani täällä minä yritän puristaa sisälle kaiken sen minkä mahdollisesti voin antaakseni apua tuota hetkeä varten, kun nyt olemme täällä. Sitten, jos te annatte ihmisille liian paljon yhdellä kerralla, he eivät voi muistaa sitä. Teidän täytyy ottaa vain yksi asia ja pitää sitä ihmisten edessä, kunnes he näkevät sen. Ja sitten kun he ovat saaneet sen lujasti sydämiinsä... Sitten heille opetetaan jotakin muuta. Me menemme vain askel kerrallaan eteenpäin.

⁸ No niin, rukoilkaa ja olkaa rohkealla mielellä ja uskokaa nyt tänä iltana parantumisenne puolesta. En usko, että mielessänne olisi kysymyksiä siitä, minkälaisessa ajassa elämme. En usko mielissänne olevan kysymyksiä siitä, onko Jumala kansansa keskellä vai ei. Uskon teidän kaikkien uskovan sen. Ja minä... Minulla ei ole mitään epäilystä siitä. Ja tiedän, että kansani, ystäväni, Kristuksen ystävät, Kristuksen lapset, uskovat sen.

⁹ Ja minulle tuottaa suurta mielihyvää, kun te tiedätte, että teillä on Sanoma Jumalalta, ja te annatte sen ihmisille ja näette ihmisten reagoivan Siihen. Silloin te katsotte taaksepäin ja sanotte: “Kiitos Sinulle, Isä.” Oi, mikä ilo onkaan silloin nähdä lasten syövän sitä Leipää, joka heille on lähetetty!

²¹¹ Hei, poikaseni. [Poika sanoo: “Hei.”] Uskotko, että Jumala tulee parantamaan tuon lapsen hermostuneisuuden ja tekemään sen terveeksi? Uskotko sen? Hyvä on. Hai, pikku kaveri, annahan minun puristaa kättäsi.

²¹² Rakas Jumala, ota tuo paha pois tästä pienestä pojasta, ja voikoon hän elää ja olla normaali. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²¹³ Jumala siunatkoon sinua, veli. Sinä uskot sen, etkö uskokin? Hän on tuleva kuntoon, älä epäile ollenkaan.

²¹⁴ Olet kovasti nuori, että sinulla olisi sydänvaiva, mutta uskotko, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? [Potilas sanoo: “Kyllä.”] Mene, sano: “Kiitos Herra, että paransit minut.”

²¹⁵ Uskotko, että Jumala tulee parantamaan tuon vatsavaivan ja tekemään sinut terveeksi? Mene eteenpäin, iloitse ja sano: “Kiitos Sinulle, Herra.”

²¹⁶ Hän on yhä Jumala, eikö olekin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ainoa asia, mitä teidän täytyy tehdä, on vain uskoa. Eikö se olekin oikein? Uskotteko Ihmisen Poikaa viimeisissä päivissä?

²¹⁷ Jotakin tapahtui täällä muutama minuutti sitten, ja minä en... yritän löytää, missä se oli. Jollakin oli uskoa ja teki jotakin. Tai, ehkä tulen ottamaan heidät ensi sunnuntaina, tai milloin voin. Oletteko te... Siellä se on uudestaan. Sinulla on kätesi ylhäällä. Uskotko, että Jumala voi parantaa tuon sydänvaivan, tehdä sinut terveeksi ja parantaa myös tyttäresi siellä, joka on kanssasi... Uskotko sen? Rouva Neff, uskotko että Jumala... rouva Leo Neff. Minä en tunne sinua, mutta se sinä olet. Sinulla on sydänvaiva, ja pienellä tyttärelläsi on munuaisvaiva. Uskotko, että hän on tuleva terveeksi? Sinun uskosi tekee sinut terveeksi. Usko koko sydämelläsi.

²¹⁸ Sinä siellä takana kastealtaassa, joka seisot siellä vatsavaivan kanssa, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

²¹⁹ Uskotteko te? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Laskekaamme kätemme toistemme päälle nyt. Oi, ajatelkaa sitä hetkeä, jossa me nyt olemme, ajatelkaa tätä aikaa. Ajatelkaa, että me olemme itse Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, Läsnäolossa. Hän lupasi, että Hän tulisi tekemään tämän viimeisinä päivinä. Minulla on käteni lepäämässä näiden nenäliinojen päällä.

²²⁰ Rakas Jumala, minä rukoilen, että Sinä siunaisit nämä nenäliinat, ihmisten ruumiiden parantumiseksi, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

²²¹ Nyt, kätenne ollessa toistenne päällä, jokainen teistä on Kristuksen ruumiin jäsen. Tuo sama Pyhä Henki, joka lupasi paljastaa sydänten salaisuudet ja tehdä nämä asiat, Hän on teissä. Te olette osa Hänestä, ja Hän on osa teistä. Nyt Hän sanoi tämän: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Sellaisia te olette. “Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he parantuvat.”

²⁰³ Sinä juuri tässä, laske kätesi tuon vieressäsi istuvan naisen päälle siellä. Sano hänelle, että suonikohjut ja nivelreuma tulee jättämään hänet, jos hän vain voi uskoa.

²⁰⁴ Herra siunatkoon sinua. Uskotko, että tulet olemaan terve nyt? Mene kotiin ja ole terve. Jumala siunatkoon sinua. Mene ja sano: “Kiitos Sinulle, Herra Jeesus.”

²⁰⁵ Hyvää päivää. [Sisar sanoo: “Ylistys Herralle.”] Uskotko, että tämä naistenvaiva tulee jättämään myös sinut? [“Uskon.”] Ja tulet olemaan terve? [“Kiitos, Jeesus.”] Mene ja sano: “Kiitos Sinulle, Herra.” [“Kiitos, Jeesus.”]

²⁰⁶ Hyvää päivää. [Sisar sanoo: “Vedit ruston.”] Oi, voi. [“Totten.”] Sinun nimesi minä tiedän. Minulla oli tapana... [“Totten.”] Kun olin pastorina tuossa baptistiseurakunnassa. [“Totten.”] Totten. [“Della Totten.”] Sisar Della Totten. Sinä kärsit nyt selkäviasta. [“Kyllä.”] Se tulee olemaan kunnossa. Uskotko, että Hän tulee tekemään sinut terveeksi? [“Kyllä.”] Muistatko, mitä tapahtui siellä Milltownin baptistiseurakunnassa vuosia sitten? [“Kyllä, muistan sen.”] Hän on yhä sana Jumala tänään. [“Oi, kiitos Jumalalle.”] Jumala siunatkoon sinua, sisar.

George Wright, missä sinä olet? Muistatko sinä sitä? Oi niin...

Uskotko, että jos minä vain lasken käteni sinun päällesi, tämän voitelon kanssa, niin sinä tulet olemaan terve? Tule tänne. Jeesuksen Kristuksen Nimessä voikoon hän olla parantunut.

Aamen. Pidä usko.

No niin, uskotteko te kaikki koko sydämestänne? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

²⁰⁷ Kuinka se tuokaan mieleen vanhoja muistoja, tuon naisen näkeminen. En voi nyt muistaa hänen nimeään, mutta... [Joku sanoo: “Totten.”] Totten. Totten, kyllä. Oi, kyllä, hänen tyttärensä oli Birdie, niin se oli. Tarkalleen niin. Älkää ajatelko, että olen poissa tolaltani, olen vain vähän, tiedättehän, se on jotenkin... En osaa selittää sitä.

²⁰⁸ Mutta sinun selkävaivasi on poissa, rouva. Mene, ylistä Herraa ja sano: “Kiitos Sinulle, Herra.”

²⁰⁹ Uskotko, että sinun sydänvaivasi myös tulee olemaan kunnossa? [Potilas sanoo: “Kyllä.”] Vain mene, iloiten ja sano: “Kiitos Sinulle, Herra Jeesus”, ja usko Se. Hyvä on. Usko nyt, älä epäile.

²¹⁰ Tule. Uskotko koko sydämestäsi? Sinulla on monia asioita vialla. Sinulla myös on selkävaiva. Uskotko, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? Hyvä on, vain mene, iloiten. Se on Hän joka saa sinusta tuntumaan sillä tavalla. Kiitä Herraa. Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Käsitätkö, että siitä oli näky vuosia sitten täällä tässä Tabernaakkelissa? Kyllä. “Elämän Leipä.” Veli Neville, sinä muistat sen. Mikä valtava aika.

¹⁰ Menkäämme nyt, jos haluatte seurata lukemista tai merkitä sen muistiin... En usko, että olisi soveliaista pitää kokousta ilman Jumalan Sanan lukemista ja tekemättä joitakin kommentteja, olkoon se sitten parantumiskokous tai jotakin muuta. Me kaikki ymmärrämme. Keskuudessamme ei ole ketään vieraita, olettaisin. Mutta me ymmärrämme, että parantuminen ei ole mitään, mitä joku tekee teille, vaan sitä, mitä Jumala on jo tehnyt teille. Pelastuksen kanssa on samoin. Ainoa asia on saada ihmiset uskomaan, että se on Totuus. Ja Jumala opettaa sen Sanassansa ja sitten Hän todistaa sen niille, jotka tahtovat uskoa Sen, sillä Hän sanoi: “Kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat.”

¹¹ Te sanotte: “Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.” Uskotteko te sitä? Myöskään ei teille ole mikään mahdotonta, sillä “kaikki asiat ovat mahdollisia niille”, Jumala on yksi Persoonaa, “niille, jotka uskovat.” Näettekö? Niinpä teille ei ole mikään mahdotonta, jos te vain voitte uskoa.

¹² Nyt, 1. Kuningasten kirjan 17. luku, ja haluan lukea ensimmäiset seitsemän jaetta, jos Herra suo.

Ja Elia Tisbeläinen, joka oli Gileadin asukkaista, sanoi Ahabille: Niin kuin HERRA Israelin Jumala elää, jonka edessä minä seison, ei ole oleva kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani mukaan.

Ja HERRAN sana tuli hänelle ja sanoi:

Mene pois täältä, ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin purolle, joka on ennen Jordania, ja sinä olet juova purosta. Ja minä olen käskenyt korppien ruokkia sinua siellä.

Huomatkaa: “Ruokkia sinua siellä”, ei jossakin muualla, “siellä”.

Niin hän meni ja teki HERRAN sanan mukaan, sillä hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on ennen Jordania.

Ja korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamulla, ja leipää ja lihaa illalla, ja hän joi purosta.

Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut.

¹³ Herra lisätköön siunauksensa Sanansa lukemiselle. Ja nyt tänä iltana, haluan ottaa siitä tekstiksi: *Hengellistä ruokaa oikealla ajalla*. Tänä aamuna me opetimme: Tehdä Jumalalle palvelus... tai yrittää tehdä Hänelle palvelus ilman, että olisi oikea aika, ajankohta, paikka tai henkilö. Ja nyt tämä on: *Hengellistä ruokaa oikealla ajalla*.

¹⁴ Tämä profeetta, Elia, me tiedämme hyvin vähän hänestä. Mutta me tiedämme, että hän oli Jumalan palvelija, ja Jumalan palvelija tuota hetkeä varten.

¹⁵ Ja Jumala on käyttänyt Henkeänsä, joka oli Elia yllä, jo kolme kertaa ja Hän lupaa käyttää vielä kahdesti: viisi kertaa, armon tähden. Hän käytti sitä Elia yllä, se tuli Elisan ylle kaksinkertaisena, ja se oli Johannes Kastajan yllä, ja sen pitäisi vielä tulla viedäkseen Pakanamorsian sisälle, ja sitten Mooseksen kanssa ottamaan juutalaiset kotiin. Kyllä. Viisi kertaa on Jumala luvannut käyttää Elia Henkeä, ja Hän on jo tehnyt sen kolme kertaa.

¹⁶ Nyt, tämä suuri profeetta, me emme tiedä, mistä hän tuli. Me tiedämme, että hän oli tisbeläinen. Mutta kuinka hän tuli...

¹⁷ Me tiedämme vähän profeetoista. Me emme tiedä, mistä he tulevat. Tuskin koskaan on... Minä en tiedä yhtään, joka olisi tullut jostakin seurakunnasta tai jonka sukupuoli olisi tiedossa. Oli vain tavallinen peloton mies ja monta kertaa koulunkäymätön. Eivätkä he koskaan itse kirjoittaneet mitään. Jesaja ja Jeremia, muuta heistä kirjoitti jotakin, mutta tämä suuri mies, Elia, ei koskaan kirjoittanut mitään. Monet heistä eivät kirjoittaneet, koska he ehkä eivät osanneet kirjoittaa. Mutta he olivat karskeja miehiä. Raamatussa ei ole ketään toisia, jotka olisivat noiden vanhojen profeettojen kaltaista miestä. He uhmasivat kuningaskuntia, kuninkaita, ihmisiä, seurakuntia ja kaikkea muuta ja pysyivät lujasti Jumalan Sanassa. Ja Jumala todisti heidän olevan oikein! He olivat hyvin karskeja yksilöitä.

¹⁸ Ja tämä Elia oli heidän kaikkien joukosta yksi karskeimmista. Hän oli erämaan mies. Hän tuli erämaasta, hän eli erämaassa. Raamattu sanoo hänen pukeutuneen karvoihin, ja hänellä oli lampaannahka ympärillään ja palanen nahkaa, kamelin nahkaa, vyötäistensä ympärillä, parta kasvojensa peittona. Ja voin kuvitella, että hän oli ulkonäöltään hyvin karskinnäköinen mies.

¹⁹ Mutta me emme... he eivät kaikki kuolleet. Eivät he kaikki ole kuolleita. Nikean Kirkolliskokouksen päivinä... Monet teistä ovat lukeeet *Alkuseurakunnan Nikean Neuvosto*. Kun he halusivat tehdä siitä organisaation ja hajottaa kaikki muut seurakunnat ja tulla kaikki yhteen, niin silloin kun heillä oli tuo Nikean Kirkolliskokous, tuli sinne erämaasta Elia kaltaisia karskeja miehiä, jotka söivät pelkästään kasviksia. Suuria, karskeja miehiä. Mutta nuo arvohenkilöt, tuo ylhäisö, Konstantinuksen alla, ja niin edelleen, he hiljensivät heidän äänensä. Koska nuo, ollen profeettoja, tiesivät, että Seurakunta-Morsiamen vehnänylvän täytyi pudota maahan aivan samalla tavalla kuin Ylkä-Vehnänylvä oli pudonnut maahan. Ja siellä se lepäsi tuhannen vuotta.

²⁰ Siksi he kirjoittavat sen kaltaisia kirjoja kuin: "Missä on se äänetön Jumala, joka voi seistä katselemassa ja nähdä pieniä lapsia murhattavan ja

sillä tavalla, ymmärrätekö? Näettekö. Se on lasten Leipää. Näettekö? Se on teidän. Se on teitä varten. Se ei ole minua varten, se on teitä varten. Olen hyvin kiitollinen juuri nyt, minä en... Olen terve niin pitkälle kuin tiedän, mutta Se on Leipää myös minulle, kun tarvitsen sitä. Se on Leipää teille. Se on rohkaisua teille, jotka ette edes ole sairaita. Se kohottaa sydämemme ylös Jumalan eteen.

¹⁹⁴ Tämä on tarkalleen oikealla ajalla, se mitä Hän sanoi, että Hän tekisi. "Ja samoin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa, kun Ihmisen Poika on oleva paljastettu." Näettekö? "Ja, katso, Minä lähetän teille profeetta Elia ennen suurta ja kauhistuttavaa Herran päivää. Hän on palauttava ihmisten sydämet takaisin Isälle." Näettekö?

¹⁹⁵ "Ja sitten vanhurskaat kävelevät pahojen tuhkien päällä." Maa tulee palamaan kuin pätsi, näettehän. Me näemme, että se tulee lankeamaan. Ja laava tulee leviämään yli maan, ja taivaat tulevat olemaan tulella.

Oi Ikiaikojen Kallio, ole minulle laupias nyt, ja silloin.

¹⁹⁶ Mitä kuuluu? No niin, ensinnäkin sinulla on naisten vaiva. On muitakin asioita. Sinä olet hermostunut, olet juuri siinä iässä. Kaiken kaltaisia komplikaatioita. Mutta sinulla on myös kaipaus: saada Pyhä Henki. Oikein. Uskotko että sinä... Oletko tunnustanut kaiken? Uskotko, että jos minä lasken käteni sinun päällesi ja pyydän Jumalaa tekemään sen, niin Pyhä Henki on tuleva? [Sisar sanoo: "Kyllä."] Uskotko sen? ["Kyllä."] Rukoilkaamme.

¹⁹⁷ Rakas Jumala, minä lasken käteni tämän naisen päälle apostolisella tavalla ja pyydän, että hän saa Pyhän Hengen kasteen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon hän saada Sen. Aamen.

¹⁹⁸ Älä epäile sitä. Se kuuluu sinulle, ymmärräthän. Se on sinun. Se on lasten Leipää.

¹⁹⁹ Sinulla oli omituinen tunne kun sanoin "naisten vaiva", eikö ollutkin? Koska se myös sinulla oli. Ja uskotko, että sinä tulet olemaan kunnossa nyt? Mene, ja vain kiitä Herraa.

²⁰⁰ Mitä kuuluu? Uskotko koko sydäimestäsi? Uskotko, että olet kykenevä syömään niin kuin sinulla oli tapana pitkän aikaa sitten? Hyvä on. Mene ja sano: "Kiitos Sinulle, Herra. Minä uskon sen." Herran Läsnäolo.

²⁰¹ Uskotko, että tuo selkävaikeus tulee jättämään sinut, ja tulet olemaan terve? Hyvä on, vain mene ja sano: "Kiitos Sinulle, rakas Jumala", ja Jumala tulee antamaan sen.

²⁰² Uskotko, että voit olla terve, että Herra tulee tekemään sinut terveeksi, eikä sinulla tule enää olemaan mitään nivelreumaa, vaan olet terve ja kunnossa? Uskotko sen? Mene ja kiitä Häntä ja sano: "Herra, minä vastaanotan sen koko sydäimestäni, ja minä uskon Sen."

Mitä te kaikki muut siellä uskotte Siitä?

¹⁸⁵ Oi, kyllä vaan, hän oli Louisianasta, varmasti oli, Charles-järven takaa. Katsokaahan, minä saan selville ajatuksenne nyt. Kyllä. Ylistys Jumalalle;

¹⁸⁶ No niin, sinä pyydät hyvää asiaa, sinä haluat saada lapsen. Sinulla jo on lapsia, pari lasta, mutta sinä haluat vielä yhden. Voikoon Taivaan Jumala suoda sen sinulle, sisareni. Tule tänne, minä haluan laskea kädet päällesi.

¹⁸⁷ Rakas Jumala, anna naiselle hänen sydämensä kaipaus, koska se on arvokas asia. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Mene nyt, saa lapsi.

¹⁸⁸ Jumala on hyvä Jumala. Uskotteko sen? [Seurakunta sanoo: "Kyllä."] Hän tietää kaiken sen, mitä me tarvitsemme, ja täyttää jokaisen tarpeen, jos me uskomme sen. Hän sanoi: "Jos sinä voit uskoa!"

¹⁸⁹ Puristin kättäsi jossakin. En tiedä, missä se oli, mutta jossakin minä puristin kättäsi. En muista tarkalleen, mutta me olimme juuri jossakin, tänään jossakin; en tiedä, missä se oli. Mutta se ei ole se, minkä takia me olemme täällä puhuaksemme. Sinä olet täällä rukousta varten. Haluat minun rukoilevan jonkun muun puolesta. Kyllä. Hän ei ole täällä, hän on Georgiassa, sairaana. Eikä hän ole sairas vain fyysisesti, vaan hän on sairas hengellisesti, serkkusi. Uskotko että Jumala tulee pitämään huolen tästä, koska sinä seisoi hänen puolestaan? Uskotko? Tule tänne ja rukoilkaamme yhdessä.

¹⁹⁰ Rakas Jumala, suo tämän miehen sydämen kaipaus, niin että hän voi mennä ja löytää tämän miehen huutamassa Jumalan puoleen. Jeesuksen Nimessä minä pyydän sitä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua. Älä epäile, usko koko sydämelläsi.

¹⁹¹ Mitä kuuluu? Ei se ollut siksi, etten ojentanut kättäni puristaakseni kättäsi, kun sinä ojensit kätesi, vaan minä panin merkille jotakin. Se oli varjo, todella synkkä ja musta. Se oli syy siihen. Tiedän sen, että kun ottaisini kädestäsi, olisin saanut tietää sen sillä tavalla. Näetkö? Mutta se on syöpä. Uskotko, että Jumala on kykenevä ottamaan sen pois? Se on rinnassasi, vasemmalla puolella. Sinä haluat mennä takaisin Carolinaan ja ylistää Herraa siitä, että olet terve, etkö haluakin? Näetkö mitä tarkoitan? Rukoilkaamme.

¹⁹² Rakas Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, Hänen, joka on läsnä nyt, lapset syövät Jumalan Leipää, voikoon tämä lapsi myös nauttia uskosta, siitä Jumalan Leivästä, jonka Hän antaa hänelle nyt hänen parantumistaan varten. Voikoon hän mennä ja olla terve. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, veli. Usko koko sydämestäsi.

Hyvää päivää?

¹⁹³ Eikö tämä olekin ihmeellinen aika? Näyttää aivan siltä kuin kunnioittava pelko valtaisi ihmiset. Se saa sen kuulostamaan korvissani aivan kuin [Veli Branham puhalttaa mikrofooniin.] "Whew!", vain pitäen ääntä kuten "Whew",

leijonien repivän naisia palasiksi, ja vain istuu taivaissa eikä sano sen johdosta mitään?" He eivät tunne Sanaa. Tuon vehnänjyvän täytyi pudota maahan. Kuinka voi vanhurskas Jumala seistä ja katsella, kuinka oma Hänen Poikansa kuolee ja tulee syljettäväksi, ja niin edelleen? Mutta se on Sanan mukaista, sen täytyy olla. Ja sillä tavoin se on jopa tänäkin hetkenä.

²¹ Tämä mies, hän oli suuri mies. Hänellä oli syntinen sukupolvi edessään. Ahab oli kuningas, ja hänen isänsä ennen häntä oli ollut paha. Aina Salomonista lähtien siellä oli ollut paha kuningas toinen toisensa perästä. Ja tämä mies, Ahab, joka hallitsi kaksikymmentäkaksi vuotta Samariassa, oli pahin heistä kaikista. Hän oli todella nykyaikainen. Hän uskoi uskontoon, tietenkin. Ja hänellä oli kaikki nykyaikaisen tavan mukaisesti. Hänellä oli neljäsatua heprealaista profeettaansa. Jokainen heistä oli hyvin koulutettu ja harjoitettu. Jumala lähetti hänen luo yhden, eikä hän tahtonut uskoa sitä, mutta se oli Elia.

²² Mutta Elia, tämä Tisbeläinen, oli erämaan mies. Hän ei ollut mikään sulavakäytöksinen mies, hän oli karski mies. Ja yhtenä päivänä, kun Ahab oli tehnyt syntiä niin, ettei Jumala voinut sietää sitä enempää, Hän puhui Elialle erämaassa. Ja tässä hän tuli tietä alas Samariaan, niin kuin olen usein sitä kuvaillut, ehkä valkoinen parta kasvojensa ympärillä ja kalju pää kiiltäen auringossa, pienet silmät viiruina, keppi kädessään ja hymy kasvoillaan, ja hän käveli suoraan Israelin kuninkaan luo ja sanoi: "Ei edes kaste tule lankeamaan, ennen kuin minä kutsun sitä."

²³ Jumala, anna meille sen kaltaisia miehiä, miehiä, jotka tietävät, mitä tekevät NÄIN SANOO HERRAN kanssa.

²⁴ No niin, me näemme, että ennen kuin hän teki sen, Jumala oli kutsunut hänet. Jumala oli puhunut hänelle, ja sen vuoksi hän ei ollut peloissaan mistään. Hän ei pelännyt, etteikö hänen sanomansa tapahtuisi. Hän tiesi, että se tapahtuisi! Hän tiesi, että se oli Herran Sanan mukaisesti, ja hän tiesi olevansa Jumalan profeetta tuota hetkeä varten. Sen vuoksi, vaikka kuningas katkaisisi häneltä pään, heittäisi hänet vankilaan, tai mitä tahansa he tekisivät, se ei merkinnyt hänelle mitään. Hänellä oli annettu tehtävä: "NÄIN SANOO HERRA", vasten kuninkaan kasvoja. Mikä karski henkilö! Mutta ennen kuin hän teki tämän, ennusti tämän suuren kuivuuden...

²⁵ Sillä Jumala ei anna synnin mennä rankaisematta. Täytyy olla rangaistus. Mitä hyötyä on laista ilman rangaistusta? Mitä hyötyä olisi sanoa: "On lain vastaista ajaa punaisilla valoilla", eikä sen takana olisi mitään rangaistusta? Se ei olisi mikään laki. Niinpä synnille on rangaistus. Ja kun Jumala tekee lain, ja tuota lakia on uhmattu, silloin siellä täytyy olla rangaistus sille.

²⁶ Ja tämä kansakunta oli häväissyt kaikkia Hänen lakejansa. Oi, heillä oli suuri seurakunta, heillä oli temppele. Heillä oli paljon koulutettuja miehiä.

Heillä oli profeettoja kaikkialla ympäri maata, heitä oli koulukaupalla, joista heitä valmistui kuin jostakin koneesta. Ja heillä oli paljon profeettoja, heillä oli paljon pappeja, heillä oli paljon kirjanoppineita ja heillä oli paljon uskontoa, mutta he olivat poissa Jumalan Sanasta. Niinpä Jumala kutsui erään miehen kaikkien heidän riviensä ulkopuolelta ja lähetti hänet NÄIN SANOO HERRAN kanssa.

²⁷ Ja huomatkaa, kuinka Hän piti huolen omistansa. Ennen kuin Hän lähetti tämän profeetan sanoman kanssa, Hän sanoi: “Elia, mene ja sano kuningas Ahahille nämä asiat. Ja kun olet tehnyt sen, lähde sieltä nopeasti pois, sillä Minä olen valmistanut paikan sinua varten, minne voit mennä kuivuuden ajaksi. Minä tulen huolehtimaan sinusta, Elia, jos sinä vain saarnaat Minun Sanani, teet tarkalleen sen, mitä Minä käsken sinun tehdä.”

²⁸ Nyt minä tulen vertaamaan tätä suurta Elia palvelutehtävää ja Elia aikaa tähän hetkeen, jossa me nyt olemme. Minä uskon, että se on täydellinen esikuva. Minä uskon, että kansakunnat... Jos meillä vain olisi aikaa mennä taaksepäin, mutta minä haluan varata runsaasti aikaa rukousjonon varten.

²⁹ Niinpä jos me voisimme mennä taaksepäin ja nähdä, kuinka Israel oli ottanut Palestiinan samoin perustein kuin me otimme nämä Yhdysvallat. Me tulimme Yhdysvaltoihin ja työnsimme pois sen asukkaat, joita intiaanit olivat, ja me otimme maan haltuumme. Ja samoin teki Israel tullessaan Palestiinaan Joosuan johtajuuden alla, Jumalan alla, ja he ajoivat pois sen asukkaat ja valtasivat maan.

³⁰ Ja heidän ensimmäiset kuninkaansa olivat mahtavia miehiä: Daavid, Salomon ja suuria miehiä. Meidän ensimmäiset presidenttimme olivat suuria miehiä: Washington, Lincoln ja niin edelleen. Sitten lopuksi nuo kuninkaas tulivat koko ajan huonommiksi ja huonommiksi ja lopulta he päätyivät tähän Ahabiin. Se on tyypillinen esikuva meidän päivästä. Ja ihmiset olivat tulleet niin nykyaikaisiksi, etteivät he halunneet kuulla todellista Herran Sanaa.

³¹ Ja te voitte kuvitella, millaiselta joku todellinen uskollinen Jumalan palvelija kuulostaisi senkaltaisille nykyaikaisille ihmisille. “Hänhän oli hullu. Hän oli järjiltään. Eihän mitään sen kaltaista asiaa voinut olla.” He olivat uskonnollisia, hyvin uskonnollisia. Heillä oli vilpittömiä miehiä, heillä oli vilpittömiä ihmisiä. He olivat hyvin uskonnollisia.

³² Niinpä hän tiesi, että tarvittaisiin enemmän kuin vain joku tavallinen teologia, tarvittaisiin enemmän kuin joku tavallinen sanoma, tarvittaisiin enemmän kuin vain Sanan saarnaamista murtamaan heidän kiviset sydämensä. Hän tiesi, että tarvittiin NÄIN SANOO HERRA lähettämään tuomio tuon kansan ylle, joten hän tiesi menevänsä NÄIN SANOO HERRAN kanssa. Ja se oli NÄIN SANOO HERRA. Oli tuomio, jos halveksien hylkäsi Sen. Me

¹⁷⁷ Ennen kuin rukoilemme yhdenkään puolesta, rukoilkoon joku teistä siellä yleisön joukossa, ja katsokaamme onko Ihmisen Poika yhä sama eilen, tänään ja ikuisesti. Kysykää vain onko Hän. Sanokaa: “Herra, tuo mies ei tunne minua, mutta minä tiedän, että Sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti,” katsokaa tuleeko Hän kertomaan sen teille.

Kyllä vaan. Kohottakaa nyt pääanne ylös hetkeksi.

¹⁷⁸ Se on takanani. Se on eräs lapsi. Se on juuri nyt palavasti kuumeessa. Se on pieni tyttö. Sinä olet kaupungin ulkopuolelta. Tuolla lapsella on vatsavaiva. Sillä oli. Usko ainoastaan.

¹⁷⁹ No niin, onko se sitä, mitä Hän sanoi tulevansa tekemään? En koskaan elämässäni ole nähnyt tuota henkilöä. Jumala Taivaassa tietää sen.

¹⁸⁰ Tämä mies tässä näyttää hyvin vahvalta ja terveeltä. Mutta näettekö tuota varjoa hänen yllään siellä? Se merkitsee, että ellei Jumala auta häntä, hän ei tule olemaan täällä kovin pitkään. Sinulla on syöpä, se on keuhkoissasi.

No niin, Ihmisen Poika on täällä.

Ja sinulla on taakka sydämelläsi erään pienen pojan puolesta, pienen lapsen puolesta. Onko se oikein? Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, mikä on vikana tuolla lapsella? [Veli vastaa: “Minä uskon, että voit.”] Hän voi tehdä sen. Hänellä on noita kohtauksia, aivan kuin jonkinlainen kaatumatauti. Hänellä juuri oli yksi äskettäin. [“Tänä aamuna.”] Kyllä, tänä aamuna. Uskotko, että tulet elämään kasvattaaksesi tuon pojan, ja että hän tulee olemaan kunnossa? [“Kyllä.”]

¹⁸¹ Missä on Charlie Cox? Missä hän on? Charlie, missä sinä olet? Ajattelin hänen olevan täällä tänä iltana. Larry, missä sinä olet? Larry, onko hän täällä? Hänen pienellä pojallaan oli sama asia, tarkalleen sama asia. Missä sinä olet, Larry? Tulehan tänne hetkeksi. No niin, tällä pienellä pojalla tässä oli sama asia. Hänen isänsä ja äitinsä ovat hyviä ystäviäni. Vuosia sitten olin siellä, kun tällä pienellä pojalla oli näitä kohtauksia, hän vain menetti tajunsa. Se oli kaatumatauti. Tajusin sen olevan tuossa pienessä pojassa, ja pyysin Jumalaa parantamaan hänet, eikä hänellä ole ollut yhtään kohtausta sen jälkeen. Hänen isänsä ja äitinsä istuvat täällä jossakin, ja tässä on tuo pieni poika itse.

¹⁸² No niin, uskotko sinä, herra? Kiitos, Larry. Uskotko sinä, herra? Suokoon Taivaan Jumala saman asian sinulle, ja antakoon sinun elää kasvattaksesi tämän lapsen. Jumala siunatkoon sinua.

Rukoilkaamme.

¹⁸³ Rakas Jumala, auta häntä. Minä rukoulen, että Sinun laupeutesi ja armosi tulee olemaan hänen yllään ja siunaa häntä. Jeesuksen Nimessä.

¹⁸⁴ Mene nyt takaisin Louisianaan onnellisena; kiitä Jumalaa pojan puolesta.

¹⁶⁸ Mutta Hän ottaa itsellensä ruumiin, Hän ottaa teidän ruumiinne ja minun ruumiini, ja antaa teille lahjoja ja antaa minulle lahjoja, ja näiden lahjojen kautta Hän tekee itsensä tunnetuksi. Se on salattua Ruokaa. Ei väliä sillä, kuinka paljon Hän tekee itseänsä tunnetuksi minun kauttani, teidän täytyy uskoa Se, teillä myös täytyy olla uskon lahja, uskoa Se. Uskoteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja nyt jos Hän tulee julkituomaan itsensä sillä tavalla, niin tahdotteko te uskoa Häntä koko sydämeštänne? Tahdotteko te uskoa Häntä? Oi, kuinka ihmeellistä, vain odottaa Häntä, vain odottaa nähdäkseen, mitä Hän sanoo.

¹⁶⁹ Tässä seisoo eräs mies. En ole koskaan elämässäni nähnyt häntä, niin pitkälle kuin tiedän. Hän näyttää olevan hyvä, vahva ja terve mies, ja niin hän luultavasti onkin, minä en tiedä. Mutta hän seisoo siellä. No niin, minä voisin laskea kädet tuon miehen päälle ja rukoilla hänen puolestaan ja kysyä häneltä uskooko hän. Hän voisi seistä täällä ja sanoa minulle: "Minä haluan sinun rukoilevan sen-ja-sen puolesta. Minulla on jatkuva päänsärky. Minulla on vatsassani haavoja", tai jotakin sellaista. Minä en tiedä. Hän voisi sanoa mitä tahansa noista asioista.

¹⁷⁰ Minä sanoisin: "Hyvä on, veli. Minä lasken käteni sinun päällesi ja rukoilen sinun puolestasi." Se olisi täydellisesti oikein. Se olisi tarkalleen se, mitä me olemme tehneet koko matkan läpi ajan. Eikö niin?

¹⁷¹ Mutta muistakaa: Jeesus sanoi, että se tulisi olemaan erilaista juuri Hänen Tulemuksensa aikana, niin kuin se oli Sodoman päivinä, ja tuolla siellä olleella Miehellä oli selkä käännettynä teltaan päin, jossa Saara oli, ja Hän sanoi, ei nyt "Abram", vaan "Abraham".

¹⁷² Näettekö, hänen nimensä oli Abram edellisenä päivänä, mutta hänellä oli näky, ja Herra sanoi hänelle: "Minä tulen muuttamaan sinun nimesi."

¹⁷³ Ja tässä on Herra itse, miehen muodossa, syöden ja juoden hänen kanssaan, ja sanoo: "Abraham, missä on sinun vaimosi Saara?" S-a-a-r-a, ei S-a-a-r-a-i.

Hän sanoi: "Hän on teltassa Sinun takanasi."

¹⁷⁴ Hän sanoi: "Minä tulen vierailemaan luonasi lupaukseni mukaan, jonka annoin kaksikymmentäviisi vuotta sitten."

¹⁷⁵ Ja Saara nauroi vähän, niin kuin itseksensä. Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi siellä teltassa ja sanoi: 'Kuinka nämä asiat voisi olla?' Onko mikään liian vaikeata Jumalalle?" Näettekö? Ei mikään. Ei koskaan.

¹⁷⁶ Nyt Hän, Jeesus lupasi, että, "Hän, Ihmisen Poika, joka on Sana", uskoteko te sitä, tulisi viimeisinä päivinä ja paljastaisi itsensä, aikana, jolloin maailma olisi kuin Sodoma ja Gomorra." Uskoteko, että se on oikein?

naemme sitä myös meidän päivinämmä. Me naemme sen jokaisessa päivässä. Ei ole jäljellä mitään muuta kuin tuomio, kun te astutte armon rajan ylitse.

³³ Nyt tuo esikuva siellä, tulen vertaamaan sitä tämän päivän seurakuntaan. Juuri ennen tuomiota Elia sai tämän sanoman. Elia, hän esitti, huolehtien luonnollisista tarpeista, luonnollisesta ruuastaan, ettei ei tulisi satamaa Jumalan Sanan mukaan kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen, tai kunnes Elia pyytäisi sitä. "Minkä tahansa ajan sinä vain sanot, Elia, niin tulee olemaan." Sen vuoksi hän käveli tuon kuninkaan eteen ja sanoi: "Ei edes kaste lankea, ennen kuin minä kutsun sitä." Se oli aika kovasti sanottu, vai mitä? Se oli aikamoinen sanoma.

³⁴ Ja nyt me tulemme pitämään sitä esikuvana tämän päivän hengellisen kuivuudesta. No niin, me kaikki tiedämme, me olemme hyvin tietoisia siitä, että maassa on tänään suuri hengellinen kuivuus, hengellisesti puhuen. Ja tiedätkö, profeetat ovat ennustaneet, että niin tulisi olemaan juuri ennen Kristuksen toista tulemusta: "Maahan tulisi nälänhätä, eikä tulisi olemaan kyse vain leivästä, vaan Jumalan Sanan kuulemisesta." Nyt tämä luonnollinen kuivuus on esikuva hengellisestä kuivuudesta.

³⁵ Synti ja epäusko, väärin ja nykyaikaisten opettajien kautta seurakunnassa, oli saanut aikaan tämän tulossa olevan tuomion. He olivat silloin kääntyneet pois Jumalan Sanasta ja Hänen profeetastansa nykyaikaisiin teologisiin Sanan termeihin.

³⁶ Huomaatteko täällä, että juuri siihen aikaan Jumala aina nostaa esiin jotakin? Koska Hän aina... Hän ei tee mitään ennen kuin Hän ensin paljastaa sen ihmisille ja Hän aina paljastaa sen palvelijoittensa kautta.

³⁷ No niin, mutta Elialla tänä aikana oli salainen paikka, jonne Jumala oli määrännyt, että hänen tulisi mennä. Juuri tuon asian me haluamme nyt ymmärtää ennen kuin aloitamme rukousjonon. Elialla oli Jumalan itsensä järjestämä salainen paikka. No niin, seurakunta ei koskaan jäljestänyt sellaista häntä varten, kuningas ei järjestänyt sellaista hänelle, hän ei itse järjestänyt sellaista itselleen, vaan Jumala järjesti salaisen paikan Eliaa varten, missä hän tulisi ruokituksi koko kuivuuden ajan, jossa hänen ruokansa oli järjestetty hänelle päivä toisensa jälkeen. Hänen ei tarvinnut ihmetellä, mitä tulisi tapahtumaan huomenna, tai ihmetellä loppuisivatko varastot. Jumala sanoi: "Minä olen käsenyt korppeja, ja ne tulevat ruokkimaan sinua." Miten ihmeellinen asia. Esikuva meidän salaisesta paikastamme Kristuksessa.

³⁸ Kun kirkkojen neuvosto, ja kaikki mitä on tapahtumassa tänään, sanoo: "Ihmeiden päivät ovat ohitse." Jumalan suuret voimat on otettu pois seurakunnista. Näyttää siltä kuin heillä ei enää olisi mitään muuta kuin "helisevä vaski ja kilisevä kulkunen". Me tiedämme, että se on totuus. "Ja jumalisuuden muoto ja kieltävät sen Voiman."

³⁹ Aivan sama asia kuin minkä Daavid teki tänä aamuna härkävankkurien kanssa, meni pois Jumalan Sanasta. Kun Sana oli tuotu esille ja annettu heille, he eivät tahtoneet Sitä, koska he olivat menneet pois Siitä.

⁴⁰ Näin nämä ihmiset olivat tehneet Elia päivissä alkaen, menneet pois Sanasta. He ajattelivat, että heillä oli Sana, mutta heillä ei ollut Sitä. Niinpä huomautkaa sitten...

⁴¹ Tuon ajan kuluttua Hän oli tuleva rankaisemaan uskomatonta. Hän valmistaa tien uskovaista varten. Tuon saman asian Hän tekee joka kerta. Niinpä silloin, kun Hän aikoi hävittää maailman vedellä, Hän valmisti pakotien Nooa varten. Niinpä silloin, kun Hän hukutti Egyptin, Hän valmisti kansallensa pakotien meren halki. Kuinka Jumala valmistakaan tiensä! Ja missä ei ole minkäänlaista tietä, Hän on tuo Tie. Hän on tuo Tie!

⁴² No niin, me käsitämme, että me olemme kasvotusten yhden kaikkein suurimman hetken kanssa, mitä historia on koskaan tuntenut. Ei ole lainkaan kusen jostain ohjuksesta kiiltävine kärkineen, jota meidän pitäisi pelätä, vaan meidän tulee pelätä seurakuntia. Meidän pitää tarkata tuo hetkeä, jossa me olemme.

⁴³ Nyt pankaa merkille, Jumala valmisti tien, miten Elia pääsi sitä pakoon. Ja Hän on nyt valmistanut tien uskovaisia lapsiansa varten, miten he voivat päästä sitä pakoon, vihaa ja asioita, jotka ovat tulossa.

⁴⁴ Koska Jumala ei olisi voinut olla oikeamielinen, jos Hän oli tuominnut nuo ihmiset ja lähettänyt heille rangaistuksen, upottanut Sodoman ja Gomorran ja upottanut Kapernaumin keskelle merta ja tuominnut nuo sukupolvet ja Sodoman ja Gomorran, ja sitten antaisi meidän tehdä samoin ja selviytyä siitä rangaistuksesta. Tuomio on tuleva meille aivan yhtä varmasti kuin se tuli heillekin.

⁴⁵ No niin, me huomaamme, että kun nämä asiat nousivat esiin, tuon päivän nykyaikaiset virtaukset, Jumala nosti tuona päivänä esiin erään miehen taistelemaan noita voimia vastaan, eivätkä he halunneet kuunnella sitä. He ajattelivat, että Hän oli hullu: "Hän oli kadottanut järkensä. Hän oli vain joku vanha fanaatikko, typerys jostakin erämaasta, jonkinlainen korpi-hullu." Mutta, kuitenkin, hänellä oli Herran Sana.

⁴⁶ "Sana ei merkitse sitä, mitä Siinä lukee", he sanovat tänä päivänä. "Oi, Raamattu on vain historiallinen kirja." Arvelen teidän huomanneen tämän, kuinka he nyt väittävät, että "Eeva ei syönyt mitään omenaa, vaan hän söi..." Mikä se olikaan? Uskoisin, että se oli "aprikoosi", jonka he nyt sanovat sen olleen. He sanovat: "Se oli aprikoosi." Ja sitten, että "Mooses ei koskaan tuonut Israelin lapsia Punaisen Meren halki. Vaan se oli tuo suuri kaislikko siellä meren pohjukassa, ja hän kulki kaislameren poikki." Kuinka silloin vesi,

enkelin äänen kuullessa Jumalan salaisuudet pitäisi tehdä tunnetuksi tuona päivänä. Seitsemän Sinettiä murrettaisiin. Kaikkien näiden seurakuntien salaisuudet, ja muut asiat, kuinka ne tapahtuivat, ja mitä tapahtui.

¹⁶² Näettekö, he eivät tiedä Sitä. Jeesus sanoi: "Te sokeat fariseukset!" Hän sanoi: "Jos sokea johtaa sokeaa, niin eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?" Katsokaahan, siksi nuo ihmiset eivät näe Sitä.

¹⁶³ Sen salaisuus ovat nuo Sinetit; kukin noista seurakunnista muodosti organisaation ja meni siihen mukaan, ja se on yksi niistä salatuista asioista, jotka ovat väärin Jumalan edessä. Näetkö sitä, tohtori Lee? Näettekö, katsokaa. Se on, juuri tuo asia on yksi noista salaisuuksista. He organisoituivat, näettekö, ja se oli täysin poissa Jumalan tahdosta. Ja se tulee olemaan paljastettu viimeisinä päivinä ja tulee johtamaan ihmiset, ei johonkin uskontunnustukseen tai johonkin kirkkokuntaan, vaan takaisin todelliseen Sanaan. Ja tuo todellinen Sana tulisi erälle määrätylle ihmisryhmälle, ja Ihmisen Poika paljastaisi itsensä heidän keskellään "samana eilen, tänään ja ikuisesti".

¹⁶⁴ Oi! Minä rakastan sitä. Minä rakastan kerskata Hänestä. Rakastan tehdä Hänet suureksi ihmisten edessä. Minun ei tarvitse tehdä Häntä suureksi. Hän on jo suuri. Hän on niin korkea, että te ette voi mennä Hänen ylitseen. Hän on niin syvä, että te ette pääse Hänen alitseen, ja niin leveä, että te ette pääse Hänen ohitse, ja kuitenkin teillä on tilaa sydämessänne Häntä varten. Tahtoisitteko vastaanottaa Hänet? Kuinka ihmeellinen meidän Herramme onkaan! Hyvä on.

¹⁶⁵ Olkaamme jokainen nyt todella hiljaa. Me olemme nyt puhuneet Tästä. Ja nyt kysymys on siitä, onko Se totta? Täällä voi nyt olla joitakin vieraita. Voisin sanoa teille... Jos Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, niin mitä Hän tekisi tällä hetkellä? Hän tekisi samoin kuin Hän teki ollessaan täällä aikaisemmin. Onko se oikein? Ihmisten usko tulisi koskettamaan Hänen vaatettaan, ja Hän kääntyisi ympäri. Aivan samoin kuin Hän teki tuolle naiselle kaivolla, ja niin kuin Hän teki muissa paikoissa, ja Hän käsitti heidän ajatuksensa.

No niin, te sanotte: "Voisiko Hän parantaa minut?"

¹⁶⁶ Hänen Sanansa sanoo, että Hän on jo tehnyt sen. Mutta kysymys on siitä, että Hän tekee itsensä tunnetuksi, että Hän on täällä.

¹⁶⁷ Jos Hän nyt ilmestyisi täällä fyysisessä ruumiissa, ja Hän näyttäisi aivan kuin Hofmannin maalauksessa *Kristuksen pää, kolmekymmentäkolme vuotiaana*, ja verta juoksisi Hänen käsistään, ja niin edelleen, ja olisi täynnä naulanarpia, niin minä en hyväksyisi sitä. Ei, ei, ei, ei. Kun Hän tulee, Hän itse, niin "jokainen silmä näkee Hänet, ja jokainen kieli on tunnustava Hänet. Ja on olevan, niin kuin salama, joka leimahtaa idästä länteen." Näettekö? Me emme usko näitä kultteja ja klaaneja. Me uskomme, että Jumala on Sana.

sanoi, että hänen verenvuotonsa oli tyrehtynyt. Hänen uskonsa oli tehnyt hänet terveeksi.

¹⁵⁵ Mitä jos hän olisi sanonut: “Mutta minä en oikein tiedä, Herra, minulla on ollut tämä pitkän aikaa”? Se ei olisi tapahtunut. Ei, se ei olisi tapahtunut. Ei.

¹⁵⁶ Kun Hän kertoi tuolle syyrofoinikialaiselle naiselle: “Tämän sanan tähden, jonka sinä sanoit, perkele on lähtenyt ulos tyttärestäsi.” Niin mitä jos tämä olisi sanonut: “Hetkinen nyt, Herra, minä halusin Sinun tekävän sen tällä tavalla”? Tuo perkele olisi yhä ollut tuossa tytössä. Mutta tuo nainen odotti löytävänsä lapsensa sillä tavalla, kuin Hän oli sanonut, että hän löytäisi hänet.

¹⁵⁷ Nyt Hän sanoi meille: “Jos sinä voit uskoa! Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäilisi sitä sydämessänne, vaan uskoisitte, että se, mitä te olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin te voitte saada sen. Kun te rukoulette, uskokaa saavanne se, ja se tullaan antamaan teille. Mikä lupaus!

¹⁵⁸ Nyt, mies joka saarnaa sosiaalista evankeliumia, ei ensinkään usko sitä. Hän voi tulla ovelle, katsoa sisälle tai seistä siellä ja sanoa: “Sehän on vain yksi joukko lisää pyhiä kieriskelijöitä”, ja kävellä pois. Näettekö? Mutta hän ei tiedä, että tämä on salattua Ruokaa. Hän ei tiedä, että tämä on salainen Asia, joka on kätketty häneltä. Hän ei tiedä Sitä. Se on säälittävää, mieli, joka on alaston, viheliäinen, sokea eikä tiedä sitä. Näettekö? Se on paha asia.

¹⁵⁹ Oi Jumala, salli minun kuolla, mutta älä anna minun koskaan tulla sellaiseksi. Minä mieluummin kuolen, kyllä, ennen kuin teen niin. Ja uskon, että jokainen meistä haluaisi tehdä samoin, eikö niin? [Seurakunta sanoo: “Kyllä.”]

¹⁶⁰ Mutta nyt, Jumala on luvannut meille nämä asiat viimeisinä päivinä. Malakia 4:ssä sanotaan, että Jeesus Kristus tulisi alas ja toisi itsensä julki inhimillisessä lihassa aivan niin kuin Hän teki Sodomian aikana. Kyllä. Hän sanoi, että maailma tulisi olemaan Sodomian tilassa. Ja Hän sanoi: “Niin kuin oli silloin, samoin Ihmisen Poika tulisi olemaan paljastettu tuona päivänä.” Näettekö, tämä Mies, joka tuli alas miehen muodossa, oli “Elohim”, Abrahamin mukaan, ennen kuin tämä luvattu poika tuli. Katsokaa mitä se oli. Abraham sanoi, että se oli Jumala. Ja Raamattu sanoo, että siellä tuli kolme miestä hänen tykönsä tomua vaatteissaan matkaamisesta, he istuivat alas ja söivät niin kuin miehet. Ja Jeesus sanoi: “Juuri siihen aikaan, kun maailma tulee Sodomian tilaan, silloin Ihmisen Poika tulee paljastamaan itsensä jälleen”, ei Jumalan Poika, Ihmisen Poika, näettehän, tulee paljastamaan itsensä.

¹⁶¹ Nyt verratkaa sitä sen kanssa, mitä tuo viimeinen profeetta sanoi: “Ja katso, Minä lähetän teille profeetta Elia, ja hän tulee palauttamaan ennalleen lasten sydämet takaisin isiensä puoleen.” Näettekö? Sanoma tuomaan heidät takaisin Raamattuun, ja Ihmisen Poika tulisi paljastamaan itsensä tuona päivänä. Ja tuona päivänä, viimeisen seurakunta-ajanjakson, seitsemännen

v-e-s-i, olisi voinut olla seinänä molemmilla puolilla, kun he menivät sen poikki kuivaa myöten? Oi, sellaista hölynpölyä! Mutta katsokaahan, tarvitaan tuon kaltainen päivä tuomaan Jumalan viha ihmisten ylle. Se saa sen aikaan.

⁴⁷ He sanovat, ettei ole mitään sellaisia asioita kuin nämä... Eivät edes seurakunnan ihmiset usko ihmeisiin. “Minä annan sinulle tuhat dollaria”, he sanovat. “Näytä minulle ihme. Näytä minulle ihme!” No niin, he eivät voisi nähdä sitä, vaikka kymmenentuhatta asiaa tehtäisiin heidän edessään. He eivät tulisi koskaan näkemään sitä.

Te sanotte: “Se on mahdotonta.” Oi, ei, sitä se ei ole.

⁴⁸ Elia oli kerran alhaalla Dothanissa, ja Syyrian armeija oli tullut ja piirittänyt kaupungin ottaakseen hänet kiinni, koska he tiesivät, missä tuon kansan voima oli. Se oli tässä näkijässä. Joku mies kertoi Syyrian kuninkaalle ja sanoi: “Tiedätkö, profeetta Elia, tuo Tisbeläinen, hän kertoo Israelin kuninkaalle sen, mitä sinä puhut salaisessa kammiossasi.”

⁴⁹ Hän sanoi: “Menkää ja noutakaa tuo kaveri tänne! Hän on se mies, joka estää meitä.” Ja koko Syyrian armeija livahti Dothanin ympärille, ja he olivat kaikkialla sen ympärillä.

⁵⁰ Ja Gehasi, tuo profeetan palvelija, hän heräsi ja sanoi: “Oi isäni, sotajoukot ovat täällä kaikkialla ympärillämme. Me olemme täydellisesti piiritettyjä.”

⁵¹ Hän sanoi: “Mutta meidän kanssamme on enemmän kuin heidän kanssaan.” Näettekö?

Ja Gehasi katseli ympärilleen ja sanoi: “Minä en näe ketään.”

⁵² Hän sanoi: “Herra Jumala, avaa tuon pojan silmät.” Ja hänen silmänsä avautuivat, ja kaikki kukkulat heidän ympärillään olivat täynnä enkeleitä ja vaunuja, noita näkymättömiä voimia.

⁵³ Elia käveli suoraan sinne ulos, ja Raamattu sanoo: “Hän löi heidät sokeaksi.” Hän käveli heidän luokseen, ja he olivat sokeita eivätkä nähneet häntä. Hän meni ja kysyi heiltä: “Etsittekö te Eliaa?”

He vastasivat, “Kyllä, me etsimme häntä.”

⁵⁴ Hän sanoi: “Tulkaa, minä kerron teille, missä hän on”, ja hän johti heidät väijytykseen, suoraan sinne, missä sotajoukot olivat.

⁵⁵ No niin, Raamattu sanoo: “Hän löi heidät sokeiksi.” Se selvittää sen. Ja ihmiset ovat niin hengellisesti sokeita tänään, että vaikka Herra Jumala tulee alas ihmisten keskellä ja tekee mitä tahansa ja tekee asioita, joita Hän on luvannut, niin kuitenkin he eivät näe Sitä. He ovat hengellisesti sokeita eivätkä tunne Jumalaa, eivät tunne Hänen suurta Voimaansa. No niin, me näemme heidän toimineen siten Elia päivinä, ja yhä tänään he toimivat sillä tavalla. Jumala lyö heidät sokeiksi. He sanovat tänään, että “ei ole olemassa

mitään ihmeitä. Ei ole mitään sen kaltaisia asioita. Kaikki tämä on mielenliikutusta.”

⁵⁶ Ja he sanoivat samaa Eliasta, koska, kun hänet oli otettu ylös, ja Elisa oli ottanut hänen paikkansa, nuori mies, joka oli tullut kaljuksi nuorena, ja lapset juoksivat hänen perässään ja huusivat: “Vanha kaljupää, miksi et mennyt ylös Elian kanssa?” Näettekö, ihmiset eivät alusta alkaenkaan edes uskoneet sitä edes sen jälkeen, kun niin monia asioita oli tehty. Ja tämä suuri Jumalan mies oli kokenut muutoksen, ja hänet oli otettu Taivaaseen tulisissa vaunuissa, eivätkä ihmiset vieläkään uskoneet Sitä. Ja he antoivat pienten lastensa juosta tämän miehen perässä ja sanoa: “Vanha kaljupää, miksi et sinä mennyt ylös?” Näettekö? Ja sitten tuo profeetta kirosi nuo lapset, ja naaraskarhu tappoi heistä neljäkymmentäkaksi.

⁵⁷ Nyt pankaa merkille. Tänään, aivan kuten silloinkin, he antavat oman tulkintansa Sanalle. No niin, jos he tahtovat tehdä sen, se on heidän asiansa, mutta he yrittävät saada meidät uskomaan sen. Raamattu sanoo, että tämä Jumalan Sana ei ole kenenkään henkilökohtaisesti tulkittavissa. Jumala tulkitsee itse itsensä. Jumala vahvistaa Sanansa, ja se on Sen tulkinta. Kuten olen monta kertaa sanonut: Hän sanoi alussa: “Olkoon valo”, ja siellä oli valo. Se ei tarvitse mitään tulkintaa, se tapahtui. Hän sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi”, ja hän tuli. Hän sanoi, että “Hän vuodattaisi Hengestänsä”, ja Hän teki sen. Ja Hän sanoi: “viimeisissä päivissä,” mitä Hän tulisi tekemään, ja Hän tekee sen! Se ei tarvitse mitään tulkintaa. Jumala tulkitsee itse itsensä. Ei ole väliä sillä, mitä typerät ihmiset sanovat, se ei lainkaan pysäytä Jumalaa.

⁵⁸ Kun Jeesus oli maan päällä, Hänellä oli aivan yhtä paljon epäuskoa, jonka kanssa taistella, kuin mitä meillä on tänään, ja ehkä enemmänkin. Mutta se ei pysäyttänyt Häntä, Hän jatkoi suoraan eteenpäin suorittaen ja täyttäen velvollisuutensa, ja Jumala vahvisti kaiken sen, mitä Hän teki. Hän sanoi: “Minä en ole yksinäni. Minun Isäni ja Minä olemme yksi, Hän asuu Minussa. Minä en ole se, joka tekee teot, Minun Isäni, joka asuu Minussa, tekee ne. Ja jos Minä en tee Hänen tekojansa, älkää silloin uskoko Minua, mutta jos Minä teen tekoja, ja te ette kuitenkaan voi uskoa Minua, niin uskokaa noita tekoja.” Näettekö? Toisin sanoen Hän sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia, sillä siinä te ajattelette, että teillä on niissä Iankaikkinen Elämä, Kirjoitusten tuntemisen kautta. Ja Kirjoitukset itse todistavat Minusta.” Aamen! Mikä lausunto! “Juuri ne, Kirjoitukset, kertovat teille, kuka Minä olen”, Jeesus sanoi.

⁵⁹ Ja Kirjoitukset ovat ne, jotka kertovat teille sen hetken, jossa me elämme, ja ne asiat, joita te näette tehtävän, on itse Jumala kansansa keskuudessa. Kukaan muu ei voi herättää kuollutta kuin Jumala. Kukaan muu kuin Hän ei voi tehdä näitä asioita, joita Hän nyt tekee. Sillä Raamattu sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.”

Kirkkaan loistavana kuin aurinko;

Meillä ei silloin ole vähempää päiviä laulaa Jumalan ylistystä

Kuin silloin, kun me ensikerran aloimme.

Oi, kuinka minä rakastan Jeesusta. Hän on koko maailma minulle!

¹⁴⁸ Oi, hyvä on, kuinka monta minä... Mihin minä jäin, kymmeneenkö? Voimmeko ottaa muutaman lisää? Hyvä on. Mikä se olikaan? Kymmenenkö? Viisitoista, hyvä on. C, kymmenestä viiteentoista, missä tahansa olettekin, jos ette pääse tulemaan. Mitä sanoit? Huh? Hyvä on. Sitten, C, viidestätoista kahteenkymmeneen. Se on yhteensä kymmenen lisää. Katsokaa, missä tuo jono seisoo siellä, me emme halua mitään tungosta... Ja me.. Hyvä on.

¹⁴⁹ Antakaa minulle nyt jakamaton huomionne. Me emme tule viipymään pitkään. Mutta nyt, oi, mikä hetki, mikä aika! Toivon, että jokainen voisi rakastaa Herraa. Toivoisin, että me kaikki voisimme tulla tuohon pisteeseen, että voisimme käsittää tämän hetken mahdollisuudet. Yrittäkäämme sitä. Antakaa minulle vain huomionne.

¹⁵⁰ Mitä me yritämme tehdä täällä? Me asetamme Jumalan Sanan kokeeseen. Elia teki saman asian. Hän meni sinne vuorelle sen jälkeen, kun hän tiesi, että hän oli Jumalan lähettämä tekemään sen. Hän sanoi: “Todistakaamme nyt, kuka on Jumala. Olkoon Jumala se, joka vastaa tulella.”

¹⁵¹ Ja nuo pakanat viiltelivät itseään ja, oi, sanoivat: “Varmastikaan ei...” Nuo pakanat tiesivät, ettei tuli lankeaisi, joten he vain kirkuivat ja touhusivat.

¹⁵² Mutta Elia tiesi, että se tulisi lankeamaan, koska hänellä oli näky Herralta. Te sanotte: “Oliko hänellä näky?”

¹⁵³ Kyllä vaan. Kun hän oli saanut kaiken järjestykseen, hän sanoi: “Herra, minä olen tehnyt kaiken tämän Sinun käskystäsi.” Ja silloin tuli alkoi langeta. Kun Jumalan Sana on pidetty kirjaimellisesti, silloin on Jumalan asia huolehtia lopusta. Hän vain pyytää teitä julistamaan sen. Näettekö? Ja olkaa varmat, että teidät on kutsuttu julistamaan se. Ja jos olette kutsuttu tekemään sen, tulee Hän huolehtimaan lopusta.

¹⁵⁴ Nyt, tässä jonossa tulee ihmisiä, joiden puolesta tulen rukoilemaan... Kuinka... Jono ulottuu jo seinään asti; on aika aloittaa. Nyt ensimmäiseksi, ettei joku täällä rakennuksessa, jotkut ihmiset...

Kuinka moni täällä on sairas eikä hänellä ole rukouskorttia? Kohottaisitteko kätenne. Näettekö, kaikkialla. Nyt te tiedätte, että jos meidän Herramme... Ja minä uskon, että Hän tulee tekemään sen, jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hänellä oli rukousjonoja. Ihmiset tulivat Hänen luokseen suurina jonoina, väenpaljouksina, ja Hän kosketi heitä, siunasi heitä. Sitten erään kerran Hän pysähtyi ja sanoi: “Kuka kosketi Minua?” Hän katsoi ympärilleen ja kertoi eräälle naiselle, miksi tämä oli koskettanut Häntä, ja

voi olla profeetta ja ehkä pastori samanaikaisesti, näettehän, koska teillä on erilaiset työt, erilainen palvelustehtävä.

¹⁴³ Mutta Herra antoi minulle, mitä minun pitää tehdä Sanomassani. Mutta sitten Hän sanoi: "Tee evankelistan työ, anna täysi todistus palvelutehtävästäsi, sillä hetki tulee, kun he eivät tule sietämään tervettä oppia. Eikö se olekin tullut nyt! Jokainen kirkkokunnallinen seurakunta on evännyt minut. He eivät siedä tervettä oppia. "Vaun omien himojensa mukaan tuovat sisään omia opettajiansa ja tulevat kääntymään taruihin ja he tulevat tekemään suuria asioita, urotekoja, kuten Jannes ja Jambres, jotka vastustivat Moosesta, mutta heidän mielettömyytensä on käyvä julki." Näettekö? Näettekö? Hyvä on, jäljittelyjä! Te näette, kuinka Jambres...

¹⁴⁴ Ja Jumala Taivaassa tietää, se on siellä Tabernaakkelin kulmakivessä vuodesta 1933 lähtien, kirjoitettuna siellä Raamatun lehdelle. Katsokaa, miten he ovat tehneet sen. Katsokaa, mitä on tapahtunut. Jäljittelyjä, aivan tarkalleen. Sanottiin: "Jätä heidät rauhaan, heidän mielettömyytensä on tuleva tunnetuksi samalla tavalla kuin Janneksen ja Jambreksenkin." Täällä me nyt olemme tuossa päivässä.

¹⁴⁵ Ja näin tämän kirkon silloin, kun olimme vasta laskemassa kulmakiveä, ja ihmiset roikkuivat ikkunalaudoilla ja kaikkialla ympärillä seisten Tabernaakkelin seinien vierillä. Siinä se on teille. Ja ihmiset täällä kaupungissa sanoivat: "Kuuden kuukauden kuluessa..." Meillä oli vain dollari ja kahdeksankymmentä senttiä rakentaaksemme Tabernaakkelin, ja monet autokorjaamoiden ihmisistä olivat jo päättäneet, että siitä tulisi heidän autokorjaamonsa. Mutta se on yhä lammastarha Jumalan Lampaille.

¹⁴⁶ Yksi, kaksi, kolme...viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. C, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Hyvä on.

¹⁴⁷ No niin. "Minä, Herra, olen istuttanut sen. Minä tulen kastelemaan sitä päivin ja öin, ettei kukaan tempaisi sitä Minun kädestäni." Katsokaa arvostelua! Yksikään kirkkokunta ei halua tukea Sitä. Yksikään seurakunta täällä ympäristössä ei ole sen kaltainen. Eivät ketkään maassa olevat helluntailaiset, eivät mitkään muutkaan kannata Sitä. Jokainen on vesikastetta vastaan, jokainen on kaikkia näitä muita asioita vastaan. Jopa oma perheeni, oma isäni käänsi minut pois ovelta. Otin vaatteeni pieneen paperipussiin ja menin ja asuin New Albanyssa. Niin se oli.

Mutta läpi monien vaarojen, raadannan ja ansojen,

Minä jo olen tullut;

Se on armo, joka toi minut turvallisesti näin pitkälle,

Olen viisikymmentäkuusivuotias ja pian minun täytyy mennä virran ylitse.

Armo tulee viemään minua eteenpäin.

Kun olen ollut siellä kymmenentuhatta vuotta,

⁶⁰ No niin, me panemme merkkeille tuon silloin olleen ihmisten nykyaikaisen suuntauksen: "Oi, nuo päivät, ei ole mitään sellaista asiaa kuin ihmiset. Ihmiset ovat täysin henkisesti kiihottuneita."

⁶¹ Kuunnelkaa tuon profeetta Eliaa huutoa heitä ja heidän teologejaan vastaan. Pankaa nyt merkkeille, että hän puhui aivan kuin hän olisi ollut itse Jumala. Elia puhui aivan kuin hän olisi ollut itse Jumala: "Ei edes kaste lankea taivaasta, ennen kuin minä kutsun sitä." Aamen! Kyllä. Tuo profeetta oli ollut niin pitkään Jumalan Läsnäolossa...

⁶² Vanhan Testamentin profeetat, tai milloin tahansa, elivät Jumalan Läsnäolossa, kunnes heistä tuli Sana. Heidän Sanomansa on itse Sana. Muistakaa, hän sanoi: NÄIN SANOO HERRA!" Ja kun nuo miehet saivat nuo sanomat Jumalalta ja he tulivat niin sen valtaamiksi, että heidän omat ajatuksensa... Se on saattanut olla vastoin heidän omaa ajatteluansa, he eivät ehkä ole kyenneet näkemään sitä oikein, mutta he puhuivat Jumalan Sanan: "NÄIN SANOO HERRA!"

⁶³ "Ei tule satamaan, ennen kuin minä kutsun sitä!" Oi, mikä lausunto! Hän oli ollut Jumalan Läsnäolossa ja tullut vahvistetuksi niin täydellisesti. Ja muistakaa, että tämä on myös Aamos 3:7 mukaisesti: "Herra Jumala ei ole tekävä mitään ennen kuin Hän ensin paljastaa sen palvelijoilleen profeetoille." Hän sanoi: "Ei pienintäkään sadetta tule lankeamaan!"

⁶⁴ He nauroivat häntä. He ajattelivat, että hän oli hullu: "Tuo fanaatikko!" Mutta katsokaahan, hänellä oli NÄIN SANOO HERRA siitä, ettei tulisi satamaan. Ja Jumala, ennen kuin Hän teki sen, Hän paljasti sen palvelijallensa Elialle. Ja hänet oli vahvistettu, todistettu oikeassa olevaksi profeetaksi, joten ihmisten olisi tullut tehdä parannus. Mutta sen sijaan he nauroivat häntä ja sanoivat: "Oi, meillä on paljon vettä. Vesivarastot ovat täynnä. Joet virtaavat täysinä."

⁶⁵ Ja Raamattu sanoi, että "siellä ei ollut edes kastetta kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen." Ja kaikki purot ja virrat kuivuivat kaikkialla! Ei ollut kyse tuosta miehestä, vaan se oli Jumala, joka puhui tuon miehen kautta! Siitä siinä oli kyse. Me tiedämme niin. Niin hän...

⁶⁶ Me huomaamme, että kun joku mies tulee Jumalan lähettämänä, Jumalan määräämänä todellisen NÄIN SANOO HERRAN kanssa, silloin Sanoma ja sanansaattaja ovat yksi ja sama. Koska hänet on lähetetty edustamaan NÄIN SANOO HERRAA, sanasta sanaan, niin hän ja hänen sanomansa ovat yhtä.

⁶⁷ Kirkkokunnallinen mies kirkkokunnallisen suojelun alla, hän ja tuo kirkko ovat "yksi". Teologi, jonkun kirkkokunnan tekemän teologian alla, hän ja hänen sanomansa ovat yksi. Teologi ja tuon kirkon teologia. Se on oikein.

⁶⁸ Sitten kun joku mies tulee NÄIN SANOO HERRAN kanssa, hän ja hänen sanomansa tulevat yhdeksi. Aivan samoin Jeesus, kun Hän tuli, Hän oli Sana, Johannes 1. Niinpä Jumalan Sana ja ajanjakson sanansaattaja olivat yksi ja sama asia, koko ajan. Oikein.

⁶⁹ Jeesus oli Sana, josta oli profetoitu. Hän oli se, josta profeetat sanoivat tulevan tapahtumaan, että “neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää tämän Lapsen”. Silloin siellä aivan alussa Jumala sanoi heille, että “naisen Siemen murskaisi käärmeen pään, ja käärme murskaisi hänen kantapäätänsä.” Kaikki nämä profetiat oli annettu. Daavid ja kaikki muut profeetat kautta ajanjaksojen puhuivat Hänestä. Hän oli tuo Sana julkituotuna! Halleluja!

⁷⁰ Näettekö te nyt mitä yritän sanoa? Puhuin teille hyvin selvästi tänä aamuna. Ettekö te näe elävän Jumalan arvovaltaa elävässä Seurakunnassa, Morsiamessa? Sairaat parantuvat, kuolleita herätetään ylös, rammat kävelevät, sokeat näkevät, Evankeliumi tulee esiin voimassaan, sillä Sanoma ja sanansaattaja ovat sama. Sana on Seurakunnassa, yhdessä henkilössä.

⁷¹ Jumalan Sana oli Eliassa, kun hän käveli sinne NÄIN SANOO HERRAN kanssa ja sanoi: “Ei tule satamaan.” Se ei ollut Elia. Se oli Jumala Eliassa.

⁷² Olen kertonut teille monta kertaa siitä, kuinka tuo Kristillisen Tieteen nainen sanoi minulle: “Herra Branham, sinä kerskaat liiaksi Jeesuksesta.”

Ja minä sanoin: “Toivon, että se on ainoa asia, josta minun täytyy vastata.”

Hän sanoi: “Sinä yrität tehdä Hänet jumalalliseksi.”

Minä sanoin: “Hän oli jumalallinen.”

⁷³ Hän sanoi: “Oi, Hän oli profeetta, Hän oli hyvä mies, mutta Hän ei ollut Jumalallinen.”

⁷⁴ Ja minä sanoin: “Hyvä on, näytä minulle yksi Kirjoitus, joka sanoo, ettei Hän ollut.”

⁷⁵ Hän sanoi: “Johanneksen Evankeliumissa sanotaan, että Hän ‘itki’, kun Hän meni Lasaruksen haudalle.”

⁷⁶ Minä sanoin: “Varmasti Hän itki. Hän oli sekä inhimillinen että jumalallinen. Hän oli mies itkiessään, mutta Hänen täytyi olla Jumala herättääkseen kuolleen.” Oikein. Ja minä sanoin: “Hän oli mies nälkäisenä, mutta Hän oli Jumala ruokkiessaan viisituhatta parilla keksillä ja viidellä kalalla.” Oikein. “Hän oli mies nukkuessaan siellä veneen perässä, mutta Jumala Hänessä oli se, joka saattoi tyynnyttää vedet.” Minkä vuoksi? Hän ja Hänen Sanomansa olivat yksi.

⁷⁷ Hän sanoi: “Minä ja Minun Isäni olemme yksi. Minun Isäni asuu Minussa.” Hän oli Jumaluuden täyteys ruumiillisesti.

siitä, että se tuli tehdyksi. “Minä en tee mitään, ellei Isäni näytä Minulle ensiksi. Ja sen, minkä Isä näyttää Minulle, sen Minä teen.”

¹³⁶ Ja Isä, niin se on tänäänkin. Seurakunnalla, todellisella uskovaisella, uskovaisten Ruumiilla on pääsy Ruokaan, hengelliseen Ruokaan, josta tavalliset [ihmiset] eivät tiedä mitään. Maailma ei tiedä mitään tästä Ruuasta, Isä. Mutta Sinun Seurakuntasi, Sinun kansasi, Sinun Poikasi Morsian rakastaa Sitä.

¹³⁷ Meillä on pääsy ruumiittemme parantumiseen, kun lääkärit ovat epäonnistuneet. Meillä on pääsy siihen. Se on yksi niistä Jumalan Ruuista, jotka Hän antoi Seurakunnallensa, ja Hän lupasi sen viimeisinä päivinä uskoville lapsillensa. Ja Isä, auta meitä olemaan uskovia lapsia, sillä kaikki asiat ovat mahdollisia uskoville. Suo se, rakas Jumala. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹³⁸ Uskon, että Billy sanoi minulle, että he antoivat ihmisille joitakin rukouskortteja. Voisiko joku sanoa minulle kortissa olevan kirjaimen, haluan tietää vain sen. [Joku sanoo: “C.”] C, hyvä on. Ottakaamme C yksi saadaksemme pienen jonon alulle. Katsokaahan nyt, heitä voi olla kaikkialla. Nyt, jos jokainen... Katsokaahan nyt, minä tulen yrittämään tätä. En tiedä, voimmeko tehdä sen tai emme. Tai sitten me voimme vain kutsua ihmisiä, ja te voitte jäädä istumaan. Se on saman tekevää minulle. Tuletko te mieluummin tänne puhujanlavalle, vai tulemmeko me kutsumaan ihmisiä, ei ole väliä kummalla tavalla tahansa. Minä vain olen täysin riippuvainen Pyhästä Hengestä. Luotan siihen, että Hän puolustaa tätä Sanaa, jonka olen saarnannut.

¹³⁹ Veli George Wright, minä uskon Sen. Pienestä pojasta lähtien tullessani taloosi monia vuosia sitten ja kuunnellen tuota pyörretuulta siellä puussa, minä yhä uskon tuon saman Sanoman. Minä uskon, että Se on sama.

¹⁴⁰ Hyvä on, näen heidän alkavan tulla tänne rukousjonoa varten. Hyvä on, rukouskortti C, numero yksi, kaksi, kolme, neljä ja viisi, tulkoot ensin ja seisköön täällä. Jos ette voi seistä, kohottakaa vain kätenne, ja joku heistä tulee kantamaan teidät. [Joku puhuu veli Branhamille.] Miksi eivät... Kyllä. Rukouskortti C, yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Ja huomatkaa, teillä ei tarvitse olla rukouskorttia...

¹⁴¹ Minulla ei ole ollut tämän kaltaista rukousjonoa pitkään, pitkään aikaan. Kuinka moni muistaa tehtäväni, kun me rakensimme Tabernaakkelin tänne? Hän sanoi: “Tee evankelistan työ.” Ei sanottu, että olin evankelista. Sanottiin: “Tee evankelistan työ”, näettekö, “sillä hetki tulee, jolloin se tullaan muuttamaan.” Ja tuo hetki on tulossa. Hyvä on.

¹⁴² No niin, tässä, Hän... Te ette voi sekoittaa kahta tai kolmea eri palvelutehtävää yhteen, olla pastorina ja evankelistana samaan aikaan. Te ette

kätkeytyä Siihen, tuohon salaiseen Paikkaan, te voitte syödä ja nähdä Jumalan hyvyyden ja laupeuden. Jos olette sairas, siellä on parantuminen.

¹²⁷ Te muistatte, kuinka Elia myöhemmin... Hänellä olleen jauhouhrin, Kristuksen, jälkeen ja hän ylläpiti tuon lesken taloa sen avulla. Huomatkaa myöhemmin, kun hän kutsui tulen alas taivaista, ja niin edelleen, ja todisti olevansa Jumalan lähettämä, profeettojen Henki.

¹²⁸ Huomatkaa, siellä erämaassa, kun hän oli makaamassa katajapensaalla, ja Enkeli tuli alas samankaltaisen jauhouksen kanssa ja leipoi joitakin kakkuja ja ruokki hänet. Ja hieman myöhemmin Hän pani hänet jälleen uudestaan uneen ja herätti hänet ylös, ja hän söi hieman lisää noita jauhokakkuja, joita oli leivottu sinne häntä varten. Ja hän kulki noiden kakkujen voimalla neljäkymmentä päivää. Kunnia Jumalalle! Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Oi, kuinka me rakastamme Häntä, hengellistä ruokaa oikealla ajalla.

¹²⁹ “Ei ole sopivaa ottaa lasten leipää ja antaa sitä koirille.” Eikö Jeesus sanonut samaa asiaa tuolle syyrofoinikialaiselle naiselle? Hänet oli lähetetty omiansa luo. Oikein. Ja heidän luo Hän tuli... Hän ei koskaan mennyt pakanoiden luo.

¹³⁰ Ja nyt tänään Hän vierailee pakanain luona heidän ajassansa, ja ei ole sopivaa...

¹³¹ Te sanotte: “Miksi on niin, että Sanoma ei mene tänne ulos näihin suuriin paikkoihin, näihin suuriin kampanjoihin, joita kirkkokuntien keskuudessa on?”

¹³² Se ei ole heidän Ruokaansa. Se ei ole seurakunnan, niin kutsutun, Ruokaa. Se on Morsiamen Ruokaa. Se on hengellistä Ruokaa oikealla ajalla. Se tekisi heidän vatsansa kipeiksi. Se on liian rikasta heille. Näettekö? Näettekö? Te ette voi tehdä sitä. Mutta lapsille se on Leipä, se on Elämä, se on Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti.

¹³³ Meillä tulee menemään liian myöhään, jos emme aloita rukousjonoa nyt, joten kumartakaamme päämme hetkeksi.

¹³⁴ Rakas Jumala, Ruokaa sille kuuluvalla ajalla, hengellistä Ruokaa. Jotakin mistä maailma ei tiedä mitään. Kuinka me kuulemme Herramme sanoneen tuona päivänä siellä Samariassa, tuossa samassa paikassa, jossa Elia kulki ja sanoi: “Ei edes kastetta tule lankeamaan, ennen kuin minä kutsun sitä.” Tässä seisoi Jeesus siellä puhuen opetuslapsillensa.

He sanoivat: “Mestari, miksi Sinä et syö?”

Ja Hän sanoi: “Minulla on Ruokaa, josta te ette ole tietoisia.”

¹³⁵ Todellakin, Herra, Hänen Ruokansa oli tehdä Jumalan tahto, nähdä Jumalan tekojen tulevan julki Hänen hetkenänsä. Hän oli siellä huolehtiakseen

⁷⁸ Mielestäni oli hyvin erikoinen asia silloin, kun saarnasin *Seitsemästä Seurakunta Ajanjaksosta*. Aluksi en voinut ymmärtää, miten Jeesus saattoi seistä siellä ja Hänellä oli tuo valkoinen yllään sillä tavalla. Sanottiin, että “Hänen hiuksensa olivat valkoiset kuin villa.” En voinut ymmärtää, kuinka kolmekymmentäkolmevuotias mies voisi olla lumivalkoinen.

⁷⁹ Soitin eräälle hyvälle teologille, helluntailaisteologille, hyvälle kalliille ystävälle. No niin, hän oli veli Jack Moore. Hän on hieno, älykäs mies. Hän sanoi: “Veli Branham, se oli Jeesus kirkastettuna. Siltä Hän näytti sen jälkeen, kun Hänet oli kirkastettu.” Ei, minä en voinut uskoa sitä. Ei.

Minä sanoin: “Hyvä on, veli Moore, kiitos.”

⁸⁰ Menin sisälle huoneeseen ja aloin puhua Jumalalle. Otin Raamatun sanahakemistoni ja seurasin Häntä taaksepäin Danieliin, jossa sanottiin: “Ja hän tuli Vanhaikäisen luo, jonka hiukset olivat valkoiset kuin villa.” Minä sanoin: “Herra, minä en tiedä mitä sanoa ja minulla on velvollisuus.” No niin, muistakaa nyt, se oli ennen kuin noita Seitsemää Sinettiä oli avattu, noin vuosi tai enemmänkin ennen sitä. Ja minä rukoilin siellä: “Herra, mitä se on?”

⁸¹ Ja minä katsoin, ja siellä edessäni seisoivat miehet, ja hän oli tuomari. Hänellä oli päässään valkoinen peruukki. Entisaikojen tuomareille oli tapana käyttää valkoista peruukkia osoitukseksi siitä, että heillä oli ylin arvovalta.

⁸² Ja sitten kun näin Jeesuksen valkoinen peruukki päässään, sanoin, että se vain vahvistaa sen totuuden, jonka me tiedämme, että Hän on Korkein, ettekä te epäile sydämessänne, vaan uskotte tulevan tapahtumaan sen, mitä olette sanoneet. Arvovalta. Jumala todisti saman asian Kirkastusvuorella ja sanoi: “Tämä on Minun rakas Poikani. Kuulkaa Häntä. Korkein Arvovalta!”

⁸³ Sitten siellä ulkona, noiden Seitsemän Sinetin alussa, kun nuo seitsemän Enkeliä tulivat alas pyramidin muodossa, seisivat siellä ja käskivät minua palaamaan takaisin tänne ja puhumaan noista Seitsemästä Sinetistä. Hän olisi kanssani. Hän näytti minulle, mitä ne olivat, paljon asioita. Minä aina ajattelin, että se oli sinetöitynä Kirjan takana, ja se olisi jotakin, mitä ei olisi kirjoitettuna Kirjassa, mutta tehtiin tiettäväksi, ettei Hän voi tehdä niin. Se ei ole jotakin, mikä on kirjoitettuna Kirjassa. Se on jotakin, mikä on ollut kätkeytyneenä Kirjassa. Sillä “kuka tahansa, joka ottaa yhden Sanan pois Siitä, tai lisää yhden sanan Siihen...” Niinpä se on salaisuus, joka on ollut Kirjassa näissä Seitsemässä Seurakunta Ajanjaksossa. Kukin niistä toi esiin salaisuuden, kaiken vesikasteesta ja kaikista näistä muista asioista, joita he ovat kopeloineet niin pitkän aikaa.

⁸⁴ Ja sitten kun se meni ylös, niin suuret havaintoasemat Kaliforniasta aina Meksikoon asti, Tucsonin yllä, kaikkialla, ottivat valokuvia Siitä. Se oli salaperäinen näky. Ja veli Fred Sothmann, joka istuu siellä takana, ja minä ja veli Gene Norman seisomme siellä läsnä, kun Se meni ylös. He ottivat

valokuvan, eivätkä he vieläkään tiedä siitä mitään. Täällä jokin aika sitten kaikki sanoivat: “Katsokaa tätä, se näyttää tällaiselta, ja noiden enkelten siivet, kuinka ne ovat laskostettuina siellä.”

⁸⁵ Eräänä päivinä käänsin sen oikealle ja katsoin, ja siellä oli Jeesus Kristus aivan yhtä täydellisenä, kuin millaisena Hofmann on Hänet koskaan maalannut. Hän seisoi siellä valkoisessa peruukissa katsellen takaisin maata kohden osoittaen, että Hän on Korkein Arvovalta. Taivaat julistavat sen; Raamattu julistaa sen; Sanoma julistaa sen. Se on kaikki sama, Ylin Arvovalta valkoisessa peruukissaan. Te voitte nähdä Hänen mustan partansa siinä alla. Monet teistä olette nähneet tuon valokuvan. Meillä on se siellä takana. Kääntäkää vain sitä oikealle syrjälleen ja katsokaa sitä. Siinä Hän on aivan niin yhtä täydellisesti kuin mitä Häntä koskaan on valokuvattu. He katsovat sitä väärästä kulmasta. Teidän täytyy katsoa sitä oikeasta kulmasta. Ja vain Herra Jumala voi paljastaa, mikä on oikea kulma. Kääntäkää sitä oikealle ja katsokaa sitä. Siinä Hän on aivan niin täydellisesti kuin olla voi, ja se oli valokuvattu siellä ylhäällä.

⁸⁶ Ensimmäisellä kertaa kuin koskaan näin Hänet, Hän näytti olevan aivan kuin Hofmannin maalauksessa *Kristuksen pää*. En ollut koskaan aikaisemmin nähnyt sitä, ja näin sen Billy Sundayn tabernaakkelissa vuosia myöhemmin, ja siitä lähtien ei kotini ole koskaan ollut ilman tuota kuvaa.

⁸⁷ Sitten, täällä taivaalla, sanoessani, että tuo sama Jumala, jonka näin tässä näyssä täällä ulkona, ollessani vain pieni poikanen, täällä, missä tämä koulurakennus seisoo. Hän näytti siltä. Ja tässä taivaalla kolmekymmentäkolme vuotta myöhemmin julistetaan, että se on totuus. Sellaiselta Hän näyttää, ei joltakin salaperäiseltä jonkun kuvitelmalta.

⁸⁸ Niin kuin Vatikaanissa heillä on siellä Kristus maalattuna pieni rengas partaa leukansa ympärillä, puoli tuumaa pitkä parta, joka kiertää Hänen nenänsä alta sillä tavalla, ja he kutsuvat sitä Kristukseksi.

⁸⁹ Se tuo mieleeni erään kreikkalaisen taiteilijan Adamista ja Eevasta tekemän luomuksen, jonka näin kerran eräässä vanhassa tuomiokirkossa, jossa he näyttivät kuin jonkinlaisilta eläimiltä. Sillä tavoin voi lihallinen mieli tajuta hengellisen asian. Uskon, että Adam oli komein mies, mitä koskaan on elänyt, ja Eeva oli kaikin tavoin täydellinen nainen.

⁹⁰ No niin, lihallinen mieli kietoo Asian omiin ideoihinsa, sitten Jumala lähettää alas ja avaa tuon Asian Voimallansa. Ja niin tarkalleen tapahtui täällä Ahabin päivissä.

⁹¹ No niin, me näemme, että Elia saattoi sanoa sen, koska hetken Sanoma ja Jumalan Sana, tai sanansaattaja, Sanoma, Sanoma ja Sana, olivat tarkalleen sama asia. Profeetta, Sana, Sanoma, sanansaattaja, Sanoma ja mies, olivat sama. Jeesus sanoi: “Jos Minä en tee niitä tekoja, joita Minusta on kirjoitettu,

¹²² Sitten hänet oli kutsuttu, ja hän pysyi siellä sisällä. Muistakaa, hän ei koskaan lähtenyt pois tuolta purlolta, ennen kuin Jumala kutsui hänet pois.

¹²³ Ja kuivuuden ollessa melkein ohitse, Hän kutsui hänet ulos sieltä sinne alas tuon lesken taloon. Huomatkaa, hänet kutsuttiin tämän lesken luo, eikä tämä leski ollut seurustellut uskomattomien kanssa, ottanut pedon merkkiä kuivuuden aikana, niin Hän kutsui minut... hänet ulos... kutsui Elia ylläpitämään tätä leskeä. Heillä oli siellä vain yksi pieni kakku, yksi pieni asia, josta hän piti kiinni. Ja Elia sanoi: “Anna se minulle ensin. Sillä NÄIN SANOO HERRA: tynnyri ei ole tyhjenevä eikä ruukku kuivuva ennen sitä päivää, jolloin Herra Jumala lähettää sateen maan päälle.” Jumalan laittamista ensimmäiseksi, Hänen Sanansa ensimmäiseksi.

¹²⁴ Huomatkaa, tynnyrissä oli jauhoja. Joka kerta kun hän meni noutamaan jauhoja, niitä oli tynnyrissä. Siellä oli öljyä astiassa joka kerta, kun hän meni noutamaan sitä. Miksi? Jauhott esittivät Kristusta jauhouhrissa. Jokainen tämän jauhton jyvää täytyi olla jauhettu samalla tavoin, ja se osoittaa, että Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Se oli Sana, Elämän Leipä, joka seurasi sanomaa, vahvisti Sanan.

¹²⁵ Niin se on tänäänkin, ystävät. Niin tänäänkin Elämän Leipä, josta lapset syövät, seuraa Jumalan Sanomaa ja ylläpitää heitä kuivuudenajan aikana. Mitä jos Hän seisoi kanssamme tänään? Mitä jos Hän olisi täällä juuri nyt? Hän toimisi ja tekisi aivan tarkalleen niin kuin Hän teki niinä päivinä, jolloin Hän oli lihassa täällä maan päällä. Morsian on osa Aviomiehestä; Seurakunta on sama kuin Kristus. “Tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekävä.” Ja Sana on se, joka sen teki. Hän sanoi meille, että niitä asioita, joita Hän teki, me myös tulisimme tekemään.

¹²⁶ Me huomaamme tässä jälleen, että jos Sana on meissä ja on tullut meille, niin saman asian, minkä Se teki Elialle tuona päivänä, Se tulee tekemään myös meille, hän aterioisi Jumalan salatuista Asioista, jotka on kätkeyty maailmalta. Oi! Se tekee jälleen sanoman ja sanansaattajan yhdeksi. Hengellinen Ruoka on valmiina, ja Se on nyt [oikealla] ajallansa. Ja jokainen teistä voi saada tätä Ruokaa, jos te tahdotte Sitä, jos olette halukkaat erottautumaan kaikesta tämän hetken epäuskosta. Jos olette valmiit tulemaan sisälle Kristukseen, tulkaa sisälle Hänen lupaukseensa.

Ja muistakaa Hänen lupauksiansa: Malakia 4, Luukas 17:30, myös Johanneksen Evankeliumi 14:12, ja kuinka useita muita Kirjoituksia voitaisikaan mainita, Joel 2:38, ja kaikki mitä Hän tulisi tekemään, tai mieluumminkin Joel 2:28, mitä Hän tulisi tekemään näinä viimeisinä päivinä. Ja kuinka tuo profeetta sanoi, että tulisi olemaan Valo näinä viimeisinä päivinä. Kuinka Se tulisi toimimaan ja mitä Se tulisi tekemään. Kaikki nuo Kirjoitukset jotka osoittavat näihin viimeisiin päiviin. Ja se on Kristus! Jos te voitte nyt

rukoilemaan hänen jalkojensa puolesta. Hänellä on pieniä kasvaimen kaltaisia, joita riippuu kaikkialla hänen jaloissaan.” Hän melkein pyörtyi.

Hän sanoi: ”Se on totuus.”

Minä sanoin: ”Kerro hänelle, ettei hän ole huolissaan. Se tulee olemaan kunnossa.”

¹¹⁶ Lähdin kävelemään ympäri ja silloin kuulin Jumalan Äänen puhuvan ja sanovan: ”Menkää pois tieltä, nopeasti.”

Veli Roberson seisoi siellä, ja tietäessäni, että hän oli sotaveteraani, minä laskin käteni hänen olalleen ja sanoin: ”Veli Roy, kätkeydy, niin nopeasti kuin osaat!”

Hän sanoi: ”Mikä nyt on?”

Minä sanoin: ”Mene pois tieltä! Piiloudu!”

¹¹⁷ Ja vain lähdin kävelemään ympäri, laskin lapioni alas, käännyn ympäri, otin pois hattuni. Ja tässä Hän tuli, Jumalan Kirkkaus tuli pyörretulessa, joka repi vuoren sivua sillä tavalla, ja räjähdys ravisteli tuota paikkaa sillä tavalla katkaisten pensaiden latvat vain noin kolme, neljä tai viisi jalkaa pääni yläpuolelta. Se meni takaisin ylös suppilon kaltaisena sillä tavalla ja räjähti uudestaan. Ja, tässä se tuli, kolme kertaa.

¹¹⁸ Sitten sen lähtiessä kolmannen kerran tuli veli Banks luokseni ja sanoi: ”Oliko tämä se, josta sinä puhuit?”

Minä sanoin: ”Kyllä.”

Hän kysyi: ”Mitä se oli?”

¹¹⁹ Minä sanoin: ”Jumala ilmestyy pyörretuulissa.” En tiennyt, halusiko Hän minun kertovan sitä ihmisille tai ei.

¹²⁰ Sitten menin vähän rukoilemaan. Sitten Hän sanoi minulle, että voisin kertoa sen heille. Minä sanoin: ”Tuomio iskee Länsirannikolle.” Katsokaa sitä tänään! Katsokaa mitä tapahtui muutamia tunteja sen jälkeen: Alaska upposi. Ja nyt se on kokonaan uppoamassa. Me olemme tulossa tuomioon, armo on halveksien hylätty.

¹²¹ Mutta kiitos Jumalalle, meillä on kätettyä Ruokaa, hengellistä Ruokaa, niin että me elämme Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen laupeudesta ja hyvyydestä, kun Hän vahvistaa itsensä kansansa keskuudessa näiden viimeisten päivien aikana. Aamen! Elia meni sisälle ennen kuin kuivuus tuli. Kiittäkää Jumalaa, että olette sisällä ennen tuomion tuloa. Nyt on aika tulla ulos ja mennä sisälle; tulla ulos noista organisaatioista ja mennä sisälle Kristukseen. On kaikkien todellisten uskovaisten ulostulemisen ja sisälle menemisen aika.

silloin alkää uskoko Minua.” Hyvä. Kuka tahansa mies ja hänen sanomansa ovat yksi.

⁹² Siksi he tänään eivät usko Jumalan tekojen tekemiseen, koska he eivät vastaanota Jumalan Sanomaa. He eivät usko Sanomaa.

⁹³ Mutta niille, jotka uskovat sen Jumalan hetken, jossa me elämme, nämä asiat ovat kätettyä Ruokaa. Ajatelkaa vain: Jumala on Sen niin kätkenyt, että he katsovat suoraan sitä eivätkä näe Sitä. Samalla tavalla kuin Elia sokaisi syyrialaisen armeijan. Samalla tavalla Jumala sokaisee uskomattoman todellisen aidon uskovaisen lapsen Ruualta.

⁹⁴ Syy siihen miksi he kutsuivat Nooa ”fanaatikoksi”, kun hän rakensi arkkia, oli se, että hänen silmänsä olivat avatut Jumalan Sanalle ja lupaukselle. Juuri se asia, jota he kutsuivat fanaattisuudeksi, pelasti Nooa ja hänen perheensä. Näettekö, aivan sama asia. Se asia, jolle ihmiset nauravat, on se asia, jonka puolesta me rukoilemme. Asiaa, jota ihmiset kutsuvat ”hulluksi”, me kutsumme ”suureksi”. Mitä maailma kutsuu ”suureksi”, Jumala kutsuu ”typeryydeksi”. Ja sitä, mitä maailma kutsuu ”typeryydeksi”, Jumala kutsuu ”suureksi”. Oikean ja väärä ovat tarkalleen toistensa vastakohtia. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

⁹⁵ Muistakaa, Elia meni salaiseen paikkaansa, Jumalan suunnitelman, Jumalan kutsun ja Jumalan Sanan mukaisesti. Elia meni sisälle salaiseen paikkaansa Jumalan ennalta tietämisen, suunnitelman, mukaan ja hänen elämänsä yllä olevan kutsumuksen mukaan, ja Sanan mukaisesti. Jos se ei ole se tapa, miten me olemme tulleet sisälle, niin minä en tiedä, kuinka me pääsisimme sinne.

⁹⁶ Ja huomatkaa, ennen kuin kuivuus alkoi, Elia meni tähän salaiseen paikkaan pysäköidä elossaan. Se on esikuva siitä, kuinka ennen kuin tuomio iskee maata, Seurakunta on jo kutsuttu ulos, Morsian on jo valittu, ja vain odottaa kunnes tuomio iskee. Ja odottaa, syö Jumalan Ruokaa ja nauttii Jumalan siunauksista. Kuka tahansa, joka on normaalissa mielentilassa, tietää, että me olemme aivan tuomion hetkessä.

⁹⁷ Katsokaa! Veli Banks ja useat teistä miehistä, jotka olette täällä tänä iltana, jotka seisotte siellä tuolla vuorella tuona aamuna.

⁹⁸ Ja minä haluan puhua tuosta vuoresta ensi sunnuntaiamuna, jos Herra suo. Minulla on suuri ilmestys, jotakin lisää, josta voin tuskin pidettyä kertomasta tänä aamuna. Mutta minulla on, näettehän, ja vain jatkuvasti, koko ajan, asioita tapahtuu toisen jälkeen. Näettekö? Se ei tule koskaan jäämään tapahtumatta, sillä se oli NÄIN SANOO HERRA!

⁹⁹ Jokainen teistä täällä, ja tuhansia ja tuhansia kertoja ääninauhoilla, olette kuulleet minun seisovan ja sanovan: ”NÄIN SANOO HERRA: tulee olemaan täten ja täten.” Ja jopa sanoma- ja aikakauslehtien täytyi julistaa sen olevan

niin. He eivät tiedä, mitä se kaikki on, mutta he ovat nähneet sen. He eivät tiedä, mitä se on, mutta he näkivät sen tekvän Sanan tarkalleen totuudeksi.

¹⁰⁰ Kun me olimme seisomassa täällä alhaalla joella, tuo Herran Enkeli tuli alas tuona päivänä, se oli vuonna 1933, tuli alas ja puhui nuo asiat, joita Hän puhui. Tullessani pois vedestä monet siellä rannalla seisovista miehistä sanoivat: "Mitä se merkitsee, Billy?"

¹⁰¹ Minä sanoin: "Se ei ollut minua varten. Se oli teitä varten. Minä uskon, te ette", ja vain jatkoin matkaani.

¹⁰² Ja sitten pastori sanoi minulle: "Tarkoitatko sinä, että sinä seitsemän vuoden pituisen koulutuksesi kanssa tulet menemään ympäri maailman ja rukoilemaan monarkkien ja valtioiden ja kuningasten puolesta? Oi", hän sanoi, "unohda se!"

¹⁰³ En voinut unohtaa sitä. Se oli kaiverrettuna sydämeeni. Nyt, kolmekymmentäkolme vuotta myöhemmin, kaikki se, mitä Hän sanoi, on tapahtunut täydellisesti sillä tavalla, kuin Hän sanoi, että Hän tulisi tekemään sen. Hän on Jumala eikä Hän voi pettää. Hän aina pitää Sanansa. Älkää milloinkaan epäilkö Sitä.

¹⁰⁴ No niin, huomatakseni, hän meni sisälle Jumalan suunnitelman, ennalta tietämisen, mukaan, Jumalan kutsun ja Jumalan Sanan mukaan, ja hän meni sisälle, ennen kuin kuivuus tuli.

No niin, me tiedämme, että tuomio on valmis iskemään.

¹⁰⁵ Seisten tuolla kukkulalla tuona päivänä veli Banks Wood, joka istuu täällä, oli kävelemässä mäkeä ylös. Ehkä lainaan sitä jälleen, niin että se rakentaisi uskoanne tätä tulevaa rukousjonoa varten, joka on seuraavien kymmenen, viidentoista minuutin kuluttua. Olin kävelemässä veli Banksin edellä. Hän oli... Uskon, että hän oli jättänyt sisar Rubyn, kun tämä oli sairas. Ja hänen kulkiessaan jäljessäni panin merkille hänen kasvonsa, ne olivat punaiset. Ja katsoin taakseni ja ajattelin, että mäki oli hieman liian jyrkkä hänelle, joten hidastin vähän vauhtia. Se tapahtui aivan siellä erämaissa, noilla kukkuloilla, juuri siellä, missä Herran Enkelit ilmestyivät. Me olimme menossa juuri siihen suuntaan, missä ne ilmestyivät muutama kuukausi ennen sitä.

¹⁰⁶ Ja mennessäni ylös mäkeä, Jumalan Henki... Kun käännyin ympäri katsoakseni tuon vuoren huippua, Hän sanoi: "Nosta ylös tuo kivi ja sano hänelle: 'NÄIN SANOO HERRA: sinä tulet näkemään Jumalan Kirkkauden muutaman seuraavan tunnin kuluessa.'"

¹⁰⁷ Minä vain nostin ylös tuon kiven ja sanoin hänelle: "Veli Banks", en tiedä miksi, mutta heitin sen ylös ilmaan ja sanoin: "NÄIN SANOO HERRA, sinä tulet näkemään Jumalan Kirkkauden."

Hän sanoi: "Tarkoittiko se Rubya?"

¹⁰⁸ Minä sanoin: "Ei, en usko, että sillä on mitään tekemistä sinun kanssasi, Banks, tai Rubyn kanssa, ei kummankaan. Minä vain ajattelen Sen sanoneen: 'NÄIN SANOO HERRA: jotakin tulee tapahtumaan.'"

¹⁰⁹ Ja seuraavana aamuna, kun seisoiimme siellä useiden miesten kanssa, en tiedä, kuinka uset heistä istuvat täällä nyt, siellä oli kaksitoista tai neljätoista, viisitoista meitä istumassa siellä. Äkisti eräs saarnaaja tuli luokseni ja sanoi: "Veli Branham", hän sanoi, "minun nimeni on se-ja-se, olin yksi kannattajistasi Kaliforniassa."

¹¹⁰ Ja minä sanoin: "Olen iloinen tavatessani sinut." Douglas McHughes. Hän sanoi... Minä sanoin: "Olen iloinen tavatessani sinut", ja puristin kättä hänen kanssaan.

¹¹¹ Hän sanoi: "Haluaisin kysyä sinulta jotakin." Roy Roberson, luotettu täältä, veli Wood, Terry ja Billy ja veli Mac Knelly. En tiedä keitä kaikkia oli seisomassa siellä. Ja hän sanoi: "Haluan kysyä sinulta jotakin." Hän sanoi: "Antaako Herra sinulle koskaan näkyjä täällä ulkona tällä tavalla?"

¹¹² Minä sanoin: "Kyllä veli, mutta minä tulen tänne päästäkseni jotenkin eroon siitä, levätäkseni." Ja minä katsoin ympäri tällä tavalla ja näin tukevahkon lääkärin katsohan häntä ja sanovan: "Pastori McHughes, tämä allergia silmässäsä tulee pian sokaisemaan sen. Minä olen hoitanut sinua kaksi vuotta enkä voi tehdä sille mitään."

Ja käännyin ympäri häntä kohden ja sanoin: "Syy, miksi sinä kysyit sitä minulta, on se, että lääkärisi kertoi sinulle eräänä päivänä, että sinulla oli tuo allergia silmässäsä." Se oli keskellä päivää, noin kello yhdeltätoista, ja hän käytti aurinkolaseja. Ja minä sanoin: "Sinä et käytä niitä auringon tähden, vaan silmäsi tähden. Hän kertoi sinulle, että tulisit menettämään tuon silmän."

Ja hän alkoi itkeä ja sanoi: "Se on totta."

¹¹³ Käännyin jälleen lähteäkseni, minulla oli lapio kädessäni, (ja katsoin ja näin hänet seisomassa siellä, katselemassa minua, ja hänen silmänsä olivat niin kirkkaat kuin voi olla). Minä sanoin: "Mutta NÄIN SANOO HERRA: sinä et tule menettämään tuota silmää." Olin metsästävässä hänen kanssaan viime syksynä, ja hän saattoi nähdä paremmin kuin minä tai kukaan muu joukosta. Kyllä.

¹¹⁴ Ja minä näin vanhahkon naisen vetävän alas sukkansa ja kohottavan hameensa helmaa. Hän sanoi: "Poikani, jos tapaat veli Branhamin, niin pyydä häntä rukoilemaan jalkojeni puolesta." Ja katsoin sinne, ja näytti siltä kuin joka paikassa olisi kasvaimia riippunut hänen jaloissaan.

¹¹⁵ Minä sanoin: "Sinun äitisi on harmaapäinen nainen." 'Poikani', näettekö, "hän sanoi sinulle ennen lähtöäsi, että jos tapaisit minut, pyytäisit minua